

NR 5 SEPTEMBER 1994

ÅRGÅNG 2

ÄR BERMUDA- TRIANGELNS GÅTA LÖST?

**UFO I CENTRALA
SKELLEFTEÅ**

**UFO-KRASCHEN
I ROSWELL 1947**

28 SIDOR
SPÄNNANDE LÄSNING!

UFO Norr

UFO-Norr utges av föreningen UFO-Skellefteå och har tillkommit för att skapa ett forum för föreningen och dess medlemmar.

Medlemmar som önskar sända in artiklar, insändare eller andra bidrag kan göra detta på nedanstående adress. **För ej beställt material ansvaras ej.**

☐ Föreningen UFO-Skellefteå
Uppfinnarvägen 4
931 45 Skellefteå

☎ 0910-77 68 72

Ansvarig utgivare: Steve Sandström

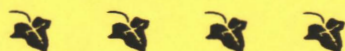
I redaktionen:

Olle Johansson
Gert Sandström
Jörgen Sandström
Steve Sandström

Föreningen UFO-Skellefteå är en del av riksorganisationen UFO-Sverige.

UFO-Sverige
Box 175
733 23 SALA

© Copyright 1994 UFO-Skellefteå
och respektive artikelförfattare.

UFO-Skellefteås styrelse 1994:

Ordförande: Steve Sandström
Kassör: Gert Sandström
Sekreterare: Cecilia Zellman
Ledamöter: Jörgen Sandström
Anna Boström

INNEHÅLL

NR 5 • SEPTEMBER 1994 • ÅRGÅNG 2

Ledare.....	3
Barn såg litet UFO.....	4
UFO-teorier, del 3:	
Perceptionsteorin.....	6
UFO i centrala Skellefteå.....	8
Bluffen.....	9
UFO-bilden från Storuman i ny belysning.....	10
Matematiken bevisar reflex-teorin.....	12
UFO-kraschen i Roswell.....	14
Parallella universa — teori eller verklighet?	18
UFO över Holmträsk.....	21
Är Bermudatriangelns gåta löst?	22
Fältundersökarkurs.....	25
Föreningsnytt med höstens program.....	26
Notiser.....	27
I nästa nummer.....	28

Den utlovade artikeln om UFO-fallet i Brännvattnet kommer i nästa nummer istället, eftersom händelsen är så intressant att den förtjänar ett fylligt reportage.

RAPPORTCENTRALEN

Kerstin Hulthén, tel. 018-24 84 03

UFO-Skellefteå har fyllt 1 år! Som bekant går tiden fort när man har roligt. Föreningen bildades den 29 juni 1993, och anslöts till UFO-Sverige i augusti samma år. Sedan dess har det hänt mycket. Det första numret av UFO-Norr såg dagens ljus i oktober, och föreningens första utställning gick av stapeln under midsommarhelgen nu i år.

Det har som sagt hänt en hel del. Ändå är detta bara början. För ett år sedan var vi 20 medlemmar, idag ungefär 70. Till hösten ska vi utbilda fältundersökare i en lokal fältundersökarutbildning för att få ordentlig fart på undersökningarna av de lokala UFO-fallen. Vi har tyvärr inte haft möjlighet att undersöka alla händelser som vi fått indikationer om. Med fler fältforskare blir det ändring på detta.

Tiderna för fältundersökarkursen, samt övriga detaljer framgår längre fram i tidningen. Missa inte möjligheten!

Till våren kommer UFO-Sveriges riksstämman att hållas i Skellefteå med allt vad det innebär. Om vi gemensamt förvaltar detta tillfälle så kommer detta att medföra ökat intresse för UFO-frågan i vår bygd, fler medlemmar i föreningen och alldeles säkert mer resurser.

Du som är intresserad av att hjälpa till med planeringen och genomförandet av riksstämman kan redan nu ta kontakt med mig.

Som du ser så går vi ett spännande år till mötes. Utöver det jag nämnt här kommer naturligtvis de vanliga programpunkterna med film, observationskvällar etc. Tillsammans gör vi medlemskapet i UFO-Skellefteå innehållsrikt, roligt och lärorikt.

Under det kommande året kommer tyngdpunkten att läggas kring UFO-forskningen. Jag kommer personligen att engagera mig för att lägga upp väl fungerande rutiner kring vår lokala rapporthantering. Här har funnits brister hittills, mest på grund av tidsbrist, men det ska rättas till.

UFO-rapporterna handlar om människors upplevelser, om deras närbakter med något mäktigt och okänt. Åtminstone i en del fall. I andra fall var förklaringen mycket enklare än så — Venus är till exempel en av de vanligaste orsakerna bakom våra UFO-rapporter.

Vi måste ta människors upplevelser på allvar, och vi måste undersöka dem och kartlägga dem så snart som möjligt efter

att händelserna inträffat. Ju fler som arbetar engagerat kring denna grundsyn, desto större är sannolikheten att vi ska kunna närma oss kärnan i UFO-problematiken.

Låt oss inte glömma att UFO-forskningen inte står stilla. Även om vi inte har alla svar, så vet vi idag åtminstone att göra en distinktion mellan UFO-frågan och frågan om utomjordiskt liv.

Vi vet att UFO inte handlar om venusianska spaningsskepp. Ytan på planeten Venus håller nästan 400 grader och jordiska sonder har visat att det helt saknas förutsättningar för liv i de former som vi känner det.

I våra dagar har UFO-frågan kommit att ses i ett nytt, nyktert sken. Vi fixerar oss inte längre vid någon enskild förklaringsmodell (även om det fortfarande förekommer att en del gör det), utan bekänner bara villigt att något sker som vi inte begriper.

UFO-frågan blir inte mindre intressant när man säger att det inte är säkert att det handlar om utomjordiskt liv. Den blir mer intressant. För vilka är alternativen? Var ska vi finna förklaringarna?

Genom insamling av och forskning i källdata om människors verkliga upplevelser hand i hand med spekulationer kommer vi steg för steg att skapa en ökad förståelse för det som fascinerar oss mest av allt — UFO-gåtan. Det är inte säkert att vi kommer att få *alla* svar, men vi får allt *fler* svar, samtidigt som nya och intressantare frågor väcks.

Rymdsonderna har visat att våra grannplaneter i solsystemet inte huserar liv. Detta komplicerar frågan om huruvida UFO kan vara farkoster framförda av ETI (Extra Terrestrial Intelligence, utomjordisk intelligens). För varifrån kommer de då? Grannstjärnorna? Varför ser vi då inget livstecken där, varför mottar vi inga radiosignaler, inget teknologiskt "brus"? Frågorna hopar sig.

Ju mer vi lär oss, desto svårare blir de påföljande frågeställningarna. Det sker en evolution även inom denna forskning. UFO-forskningen är inte rumsren ännu, men den kommer att bli det. Det finns inget alternativ. Förr eller senare måste samhället lyfta bort skygglapparna och ta människor på allvar.

Där ute i det annalkande höstmörkret döljer sig gåtor. Icke ont anande människor kommer snart att råka ut för chockerande upplevelser. Var så säkra. UFO-fenomenet är både oförklarligt och pålitligt. Det finns där hela tiden. Du eller jag eller någon annan blir nästa vittne som ger oss nya ledtrådar, nya impulser. Och vårt intresse får nytt liv.

Där i mörkret väntar äventyret på oss.

Steve

BARN SÅG SNABB- FLYGANDE UFO

Två unga pojkar från Bergsbyn var ute på ängen nedanför den ene pojkens bostad och lekte med en hemmabyggd go-cart. Plötsligt flög ett okänt ljussken förbi dem på bara några meters håll. Platsen där det hela inträffade ligger bara 600 meter från det kärr där UFO-landningen som beskrevs i förra numret av UFO-Norr ägde rum.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM / BILD: TECKNAR-OLLE

★ De två pojkarna, 10 och 12 år gamla, lekte med sin hemmabyggs bil strax utanför Bergsbyn när ett skarpt ljussken plötsligt flög förbi dem med en rasande hastighet. Kort därefter återvände det på kontrakurs framför de förvånade barnen.

TVÅ POJKAR FRÅN BERGSBYN befann sig ute och lekte med en hemmabyggd go-cart. Gräset på ängen där de befann sig var kort och lämpade sig väl för att köra fordonet som drevs framåt med en gräsklipparmotor.

Klockan var ungefär 20.00 på kvällen den 12 juni i år. Vädret var vackert och det var fortfarande ljust ute. Plötsligt kom ett ljussken farande strax över marken. Det var inte längre bort än fem meter från pojken som befann sig närmast och ungefär tio från den andra.

Skenet var vitt och intensivt, platt som en plywood-skiva och kanske 50 eller 60 centimeter i diameter. De bägge pojkarna tittade förvånade efter det där det försvunnit in i ett skogsbryn.

Efter ungefär en sekund kom skenet tillbaka, återigen med samma höga hastighet, men nu på kontrakurs. Ännu en gång flög det alldeles framför pojkarna. Eftersom motorn på bilen gick för fullt hörde de inga ljud. Ljusskivan flög så lågt att den snuddade vid marken.

Ljuset försvann ungefär där det först dykt upp — bort mot skogsbrynet bakom vilket de två kärren Inre- och Yttreviken ligger på bara några hundra meters avstånd. Den totala observationstiden var ungefär tre sekunder, vilket medför att ljusskenets hastighet måste ha varit flera hundra kilometer i timmen.

UFO-Skellefteå besökte pojkarna någon dag efter händelsen. Vi fann inga spår efter något i gräset, och inte heller något annat som tydde på att något underligt inträffat.

Däremot fann vi vid samtalet att pojkarna var mycket trovärdiga. Naturligtvis finns alltid en risk att barn hittar på

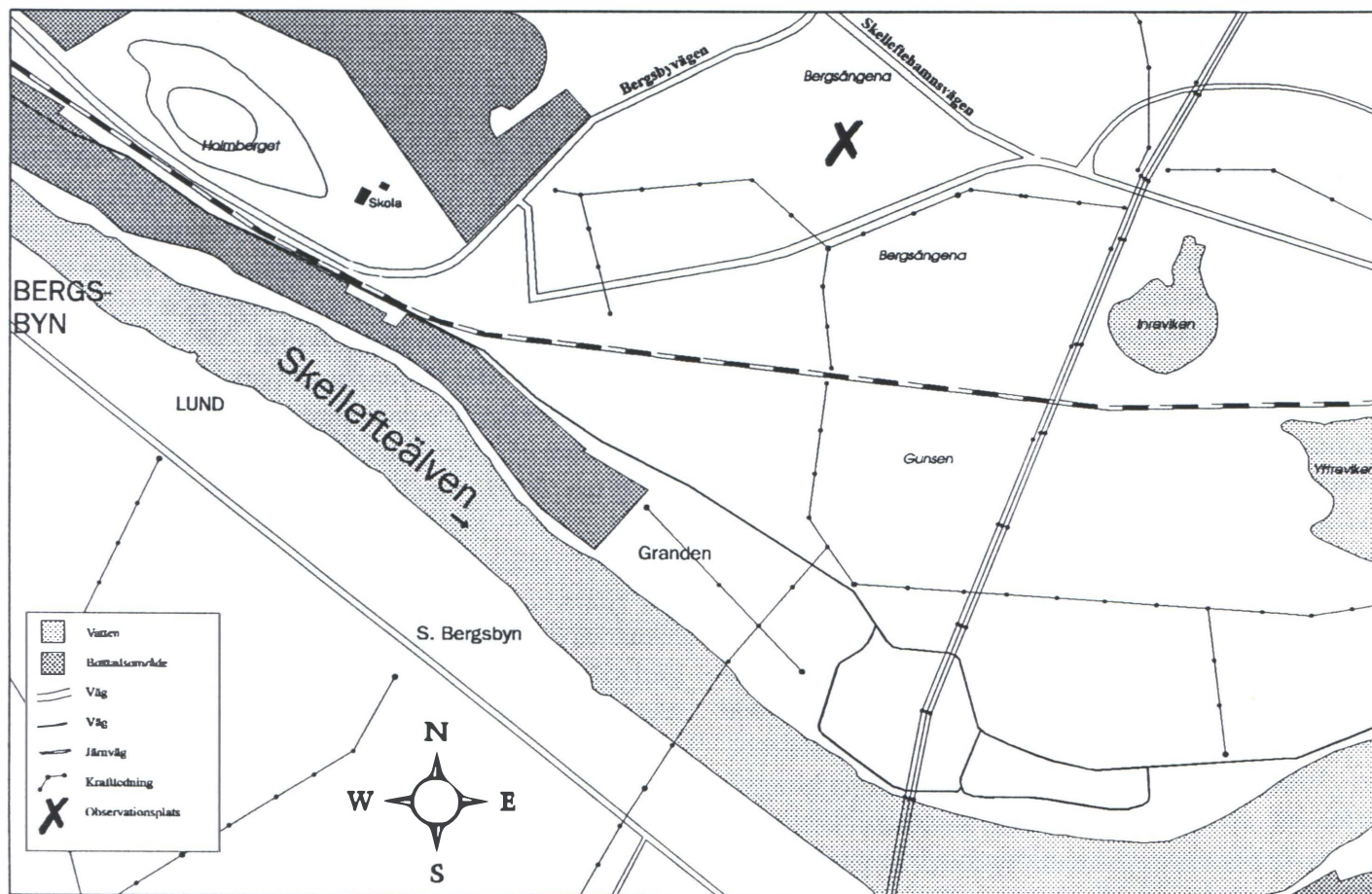
saker och ting, men man kan och ska inte automatiskt förutsätta att det är på det viset. Tvärtom måste man utgå från att de inte ljuger, och det finns heller ingenting som tyder på att de här barnen gör det. Det går inte att ta miste på deras uppriktiga förvåning.

Det som är intressantast med den här incidenten är att den inträffat bara några hundra meter från platsen för årets verkligt stora ufo-händelse — landningen på kärret Yttreviken som vi beskrev i förra numret.

Huruvida det finns något samband är naturligtvis svårt att uttala sig om, men det är svårt att se några andra likheter än att platserna ligger nära varandra. Vad som talar för att pojkarna inte bluffar är också att om de hört något om händelsen i februari så skulle sannolikt deras beskrivning av det okända ljusskenet på ett eller annat sätt likna det som beskrivits av Bureå-familjen i den förra upplevelsen. Barns fantasi är stor, men det brukar också vara lätt att se vilka deras inspirationskällor varit.

Här verkar vi ha fått ytterligare ett märkligt, annorlunda UFO-fall på halsen som sannolikt inte kommer att få någon förklaring. För var letar man en förklaring till det inträffade? Kan man över huvud taget se någon tänkbar förklaring i sikte? Knappast.

Fotnot: Barnen har inte begärt anonymitet, men på grund av deras ringa ålder har vi beslutat att ändå utelämnat deras namn. Vuxna har lättare att besluta sig för om de vill utsätta sig för den potentiella påverkan av deras integritet som en publicering med namn alltid riskerar medföra. Namn publiceras inte på personer yngre än 15 år. □

UFO-TEORIER

3. PERCEPTIONSTEORIN

Alldeles oavsett varifrån UFO-fenomenen kommer och vad de är för något så finns det ett problem som jag skulle vilja kalla perceptionsproblemet. Med det menar jag att UFO:na kanske finns här hela tiden — det är bara det att vi inte kan se dem.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

Vi människor tror ibland oss själva om ganska mycket. Bara det blotta faktum att vi titulerar oss "skapelsens krona" säger egentligen allt. Den skrämmande sanningen är att vi är en bland många arter på vår jord. Vår särställning kommer sig enbart av vår förmåga till abstrakt tänkande och våra välkonstruerade händer.

Men precis som fåglarna, blommorna, bina och alla andra levande organismer på vår jord så är vi beroende av ett samspel med naturen omkring oss. Miljöförstöringen visar oss att när vi ställer oss utanför naturen så tar vi samtidigt död på oss själva.

För att förstå perceptionsproblemet måste man ha detta klart för sig: Verkligheten består inte av en radda synkroniserade händelser som emanerat i skapelsen av den mänskliga rasen. Vi är bara en av många, många märkliga ting i det som vi kallar för verkligheten.

Enklaste sättet att åskådliggöra perceptionsproblemet är att skifta synvinkel. Låt oss titta på en fluga. Under sitt korta liv flyger den omkring i sin lilla hetsiga tillvaro och upplever världen på sitt sätt. Man har lärt oss att de inte har något medvetande, men vad är det då som får den att flytta på sig när våra händer närmar sig? Vad är det som får den att nyfiket strosa omkring på våra matbord? Om den inte äger något medvetande över huvud taget så vore den bara en biologisk maskin. Det tror jag inte den är.

Allt levande har förmodligen sitt slags medvetande, men bara för att det skiljer sig väsentligt från vårt och bara för att deras nervsystem är mindre betyder inte detta att deras medvetanden är mindre. Bara att de är annorlunda.

Vi kan inte föreställa oss hur flugan uppfattar sin värld. Jag skriver sin värld eftersom den inte lever i samma värld som vi. Den saknar högst sannolikt kunskap om hela den värld vi känner — planeten jorden.

Flugans värld inskränker sig till blommorna där den en gång utvecklades från larv till fluga, till gården bredvid, till skogsbrynet och upp till trädtopparna. Detta är allt den känner. Detta är dess värld. Ägde den förmågan till abstrakt tänkande skulle den säkert ana att världen var mycket större. Kanske skulle den med målmedvetenhet kunna undersöka den större världen någon kilometer i endera riktningen. Men den skulle aldrig få någon helhetsbild. Inte i vår mening.

Flugans bristfälliga syn skulle inte tillåta att den såg tillräckligt mycket på en gång för att förstå sådana saker som träd, järnvägar, bussar och hus. Den skulle ana, men inte förstå.

Ibland skulle säkert en och annan fluga stöta ihop med en människa som försökte krossa den med en flugsmälla. Den skulle akta sig, men inte förstå. Ägde flugorna ett sådant tänkande och därtill möjligheter att kommunicera med varandra skulle en och annan fluga ibland rapportera att något stort och okänt varit synligt i dess närhet. Kanske något farligt.

Eftersom det förmodligen bara är en bråkdel av alla myriader flugor som existerar som över huvud taget råkar ut för någon med en flugsmälla så skulle de andra aldrig tro på historien. Det som inte alla kan se kan inte finnas.

Låt oss återigen skifta synvinkel. Vi återvänder till oss själva och den situation vi befinner oss i. I vår allmänna övertygelse om mänsklighetens storhet har vi gått så långt att vi är övertygade om att det inte existerar något steg mellan oss och Gud. Först kommer Gud, sedan vi.

Att vi inte tror på något mellansteg beror på att vi inte kan se något. Men begriper flugan att dess syn är begränsad, att den inte ser hela världen? Förmodligen inte. Samma sak är det med oss. Vi är begränsade, men

begränsningen gör också att vi inte förmår ana vad som ligger bortom den. Åtminstone inte så länge vi går omkring och tror att om det finnes en högre utvecklad art i vår absoluta närhet så skulle vi också se den.

Det är detta som är perceptionsproblemet: vår oförmåga att tro på något vi inte kan se framför oss, och tron på att vi borde kunna se allt.

Och även om vi ibland berördes av detta högre tillstånd, kanske bestående av varelser ganska lika oss men på en högre nivå, så är det inte alls säkert att vi skulle kunna tolka signalerna rätt.

Om en fluga kommit in i vår bostad kan vi antingen slå ihjäl den eller försöka mota ut den. Sannolikt förstår den inte skillnaden. Och även om den kunde förstå så finns det inget språk som kan bära våra tankar tillflugans medvetande. Det är inte alls omöjligt att en intelligent art som står högre än vår har liknande problem med att kommunicera med oss människor.

Kan vi då råda bot på detta problem? Tänk om UFO-fenomenen som ibland dyker upp i själva verket är en högre stående art härifrån eller någon annanstans

ifrån? Kanske försöker de kommunicera med oss, men misslyckas eftersom vi inte har något gemensamt språk. Kanske inte ens gemensamma symboler eller värderingar.

Möjligen kan matematiken erbjuda ett gemensamt språk, men det är inte säkert. Ska vi lyckas penetrera detta problem för att se om det kan vara så som jag föreslår i denna artikel måste vi nog börja med att ödmjuka oss.

Livet är något oerhört komplicerat, liksom varje enskild individ och levande varelse. Till och med en och samma art uppvisar en oerhörd mångfald. Det krävs stort engagemang för att söka förståelsen för till och med hur vanliga människor ibland fungerar.

Slutsatsen måste, med utgångspunkt i vår begränsade förmåga att se och tolka vår omvärld, bli den att det mycket väl kan finnas högre stående liv i vår absoluta närhet. Vi kanske stöter ihop ibland, kanske påverkar varandras liv, men vi förstår inte att de finns.

Till den som tycker att det här låter dumt vill jag rikta en uppmaning: tala om för mig och alla andra varför vi är här, varifrån allt en gång kom, vart vi är på väg. Om du kan ge ett övertygande svar och styrka det med bevis på vad du säger så kanske du kan få mig att tro att du verkligen *vet* att det inte finns högre stående liv i vår omgivning. Men jag tror inte att du finner bevisen som behövs.

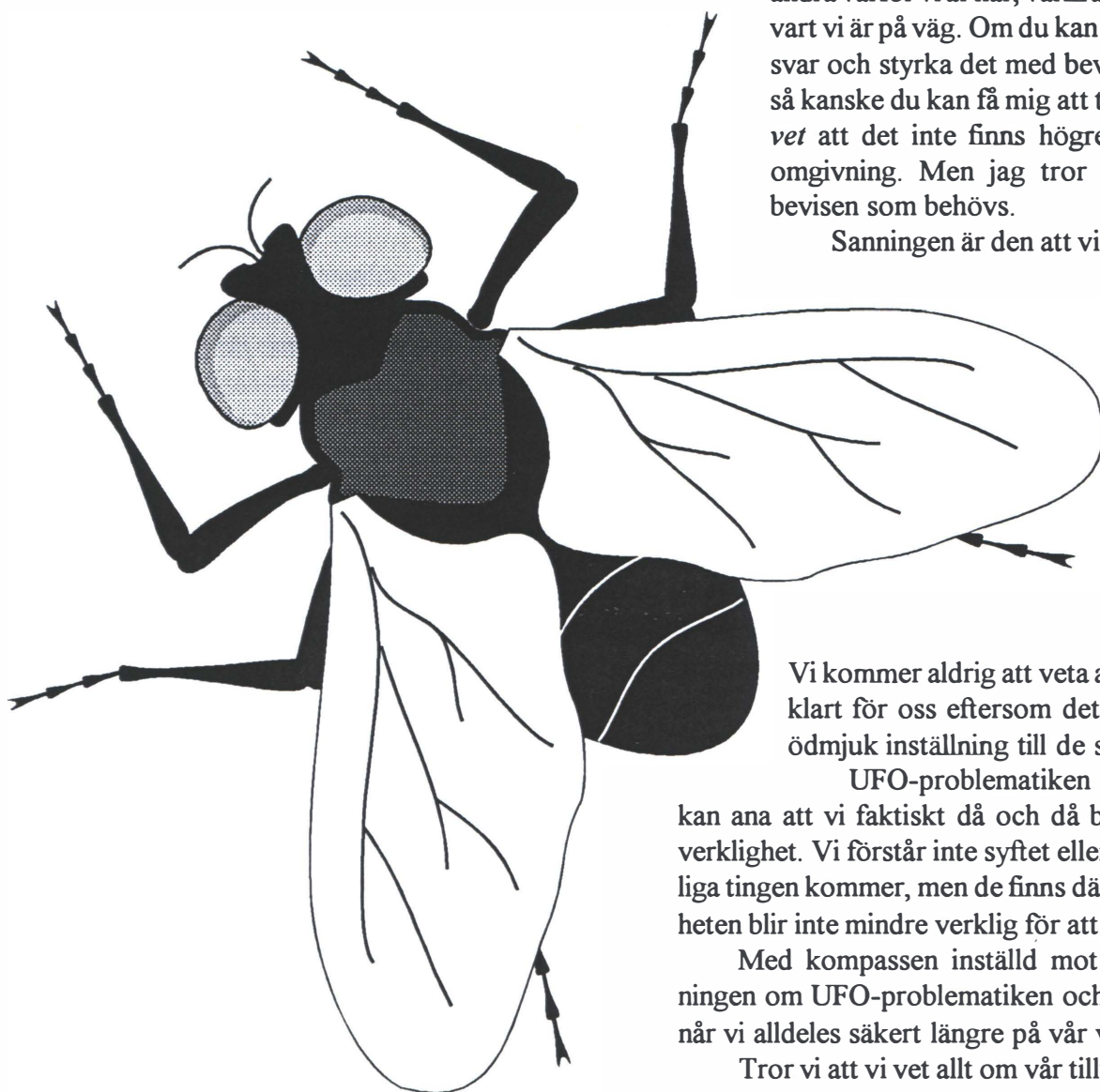
Sanningen är den att vi människor är små, eller till och med mycket små. Vi har precis börjat skrapa på ytan av hur vår verklighet är beskaffad. Men vägen till total kunskap är både krokig och oändligt lång.

Vi kommer aldrig att veta allt. Det bör vi göra klart för oss eftersom det tvingar oss till en ödmjuk inställning till de stora frågorna.

UFO-problematiken gör att man ibland kan ana att vi faktiskt då och då berörs av en högre verklighet. Vi förstår inte syftet eller varifrån de märkliga tingen kommer, men de finns där likafullt. Verkligheten blir inte mindre verklig för att man förnekar den.

Med kompassen inställd mot sökandet av sanningen om UFO-problematiken och med sinnet öppet när vi alldeles säkert längre på vår väg.

Tror vi att vi vet allt om vår tillvaro redan nu så är resan redan slut. Så enkelt är det. □

UFO I CENTRALA SKELLEFTEÅ!

UFO-incidenter inne i centrala Skellefteå hör inte till de allra vanligaste, men den här berättelsen är beviset på att det likfullt kan inträffa. Ett äldre par fick se ett eldklot-liknande föremål flyga förbi flera gånger utanför deras bostad på Östra Nygatan.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

Den 15 juni i år, tre minuter över tio på kvällen, satt Agge Söderström hemma i sin lägenhet på Östra Nygatan i Skellefteå.

Plötsligt ropade hans hustru om ett fladdrande ljussken som hon sett genom fönstret. Agge sprang då ut på balkongen och fick se ett föremål som med hög hastighet passerade en bit bort.

Föremålet var lysande och fladdrande och kunde observeras i mellan sex och åtta sekunder. Det lyste starkt som en bilstrålkastare ungefär, men skiftade oregelbundet.

Föremålet försvann ur synhåll bakom ett hus. Dess storlek uppskattade paret till 1,5 - 2 kubikmeter, men hade svårt att uppskatta avståndet till detsamma.

Paret gjorde den gemensamma bedömningen att föremålet befann sig på mellan 50 och 100 meters höjd.

Föremålet återkom ytterligare två gånger innan det förblev borta. Paret tog kontakt med tidningen Norra Västerbotten, vilket resulterade i att en liten notis om händelsen publicerades dagen efter. Det var också efter denna publicering som ytterligare ett vittne till händelsen trädde fram. Du kan läsa om detta i artikeln på nästa sida.

Redantidigt på morgonen dagen efter Agge Söderströms upplevelse tog vi kontakt med honom för att utreda händelsen. På eftermiddagen åkte vi ut och träffade honom och fick en utförlig beskrivning på vad som hänt.

Agge visade sig vara en mycket trevlig äldre man med både god syn och en ungdomlig vitalitet. Han visade oss runt i lägenheten och beskrev precis de olika stegen i observationen. Hustrun styrkte berättelsen. Tillsammans gav de ett mycket trovärdigt intryck.

Från paret Söderströms balkong ser man, bortsett från några hus som ligger i vägen, ner mot älven som inte ligger mer än några hundra meter bort. Det var uppenbart för oss att vad än paret sett så måste de ha sett det tydligt.

Vittnena föreföll inte direkt chockerade, men faktum är att de har sett något som åtminstone gjort dem förvånade. Någon förklaring till det inträffade har de inte heller på lager.

Agge funderar kring möjligheten att det skulle ha kunnat vara en fågel som belystes av den då nedgående solen och att detta skulle ha skapat den märkliga effekten. Men han anser att de knappast skulle ha tagit miste på något som liknade ett eldklot och en fågel. Dessutom hade det rört sig mycket fort, och fåglar har de sett många gånger tidigare genom fönstret, vid alla tider på dygnet och i alla väder.

Klart är att det finns många fiskmåsar i området, men det är ändå tveksamt, precis som paret själva säger, huruvida det kan ha varit en fågel.

För det första var det stort, för det andra lyste det starkt. För det tredje har de sett så många fåglar där förut, belysta på alla möjliga sätt, men aldrig sett något liknande. Sedan är en fågel inte heller rund.

Den övriga utredningen har bara kunnat fastslå att det inte funnits några flygplan i luften vid tidpunkten för det inträffade, samt att vädret varit klart och vackert.

Tills vidare får den här händelsen stå kvar som UFO-observation. Vi får hoppas att det med tiden kryper fram fler vittnen som kan tillföra detaljer till ovanstående berättelse så att vi helt kan klarlägga det inträffade.

□ □ □

BLUFFEN

Vi har väntat på det. Förr eller senare skulle det inträffa, det visste vi. Ett vittne som skulle ljuga oss rätt i ansiktet. Men det är inte lätt, vilket det här vittnet fått erfara...

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

Isamband med Agge Söderströms observation (som du kan läsa om på föregående sida) kom vi i kontakt med ytterligare ett vittne, en man boende i Skellefteå.

Mannen har inte begärt anonymitet, men vi avslöjar ändå inte hans identitet av skäl som förhoppningsvis framgår av följande berättelse:

Vittnet påstod att han ungefär vid halv tiotiden den 14 juni hade sett ett runt, stort klot som skiftade färg till gult, rött och blått. Han såg det i cirka två minuter.

På natten såg han klotet ännu en gång, liksom dagen efter vid halv tvåtiden. Den 16 juni ringde han till undertecknad och påstod att han såg dem genom fönstret mot söder. De var stora och stod högt på himlen. Den här gången varade det längre, cirka tio minuter. Han såg dem medan vi pratade och beskrev deras utseende och hur de rörde sig.

Eftersom jag vid den här tidpunkten redan visste var mannen bodde bad jag honom försöka få tag på en kamera för att ta en bild, lade på och ringde upp vår medlem Melle Lundberg som bor ungefär i höjd med Anderstorp-vittnet, men på Moröns sluttning.

Melle spanade mot himlen i söder, men såg ingenting. Detta samtidigt som jag ringde upp mannen som påstod att han fortfarande såg objekten.

Den här gången beslutade vi göra en blixtnundersökning på plats. Bara någon timme efter vittnets senaste rapport fanns jag och Kjell Lidström på plats hemma hos honom, dels för att utföra en intervju, dels för att se om vi själva kunde få syn på det underliga föremålet.

Vittnet visade sig vara en mycket trevlig man som bjöd in oss i sitt hem och berättade livligt om sig själv och sina upplevelser. Eftersom hans beskrivning av föremålen och deras inbördes rörelser är både krånglig och irrelevant så utelämnar vi dem här till förmån för en annan diskussion.

Både Kjell och jag fick en känsla av att allt inte stod riktigt rätt till. Förvisso höll väl berättelsen någorlunda,

men den förändrades på vissa detaljer. Dessutom var vittnet väldigt ivrigt att "synas" på olika sätt.

Efter att ha tillbringat hela kvällen hemma hos vittnet och dennes fru åkte vi ut till en liten berg-knalle strax utanför Anderstorp. Där satt vi ytterligare någon halvtimme för att studera himlen.

Det var en fridfull kväll, luften frisk och klar och det var tveklöst en härlig naturupplevelse, men några UFO-fenomen fick vi inte se. Och efter att ha samlat intrycken av vittnet och diskuterat dessa med varandra hade vi inte väntat oss det heller. Men vi valde att inte avfärda honom innan vi själva stått och spanat.

Med tanke på hur ofta han sett de underliga, klotliknande fenomenen (som han syftade till hela tre centimeter mellan tummen och pekfingret!) så borde vi också ha fått se det. Det fick vi nu inte. Inte heller har något annat vittnesmål inkommit som styrker mannens berättelse. Agge Söderströms upplevelse var av helt annan art, och idag står det rätt klart att mannen på Anderstorp läste om Agges upplevelse i tidningen och att han därefter bekräftade historien för att "bli med".

Vår övriga utredning har fastslagit detaljer kring vittnet som får honom att framstå i mycket dålig dager. Med andra ord blir hans trovärdighet noll. Bland annat är han känd på lokaltidningen som "uppmärksamhets-sjuk" och på olika ställen som notorisk lögnare.

Jag skulle vilja påstå att vi här råkade ut för en mytoman, alltså en människa med sjukligt behov av att ljuga. Det finns starka belägg för det jag påstår, men det finns ingen anledning att frossa i detaljer. Därför avskriver vi utredningen av detta fall med en djup suck.

Slutsatsen är att bluffare verkligen finns, men att man praktiskt taget alltid lyckas avslöja dem. Mest synd är det naturligtvis om vittnet. Själva går vi bara styrka ur upplevelsen.

Fotnot: När man tar mått mellan tummen och pekfingret så är tre centimeter mycket. Fullmånens mäter cirka ½ centimeter. Prova själv får du se! □

UFO-BILDEN FRÅN STORUMAN I NY BELYSNING

I den här artikeln skulle vi ha publicerat den märkliga UFO-bilden från Storuman, tagen den 19 september förra året. Tyvärr är den emellertid inte någon UFO-bild längre efter UFO-Skellefteås utredning av händelsen...

TEXT & SKISS: STEVE SANDSTRÖM / FOTO: © DORIS STENMAN

Bilden som togs av Doris Stenman vid hennes sommarstuga någon mil utanför Storuman har förbryllat många. På bilden framträder två föremål som har formen av interkontinentala missiler. De förefaller helt solida och metalliska till sin karaktär.

De flesta som har sett Doris bild har ställt sig mycket frågande till vad den föreställer. Flera fotografer har sett den och till att börja med trott att det handlade om reflexer, men efter att ha granskat den närmare har de blivit allt mer osäkra.

När Doris tog bilden av sin mor fanns föremålen inte där. De framträdde på bilden först efter framkallningen, vilken skedde först efter någon månad. Hon berättade för oss att hon stod ute när hon tog bilden och beskrev att hon stod i skuggan bakom stugan, precis mellan dörren och köksfönstret.

Den 29 maj i år åkte Anna Boström, Kjell Lidström, Melle Lundberg och jag själv till Storuman för att utreda händelsen. Vi var mycket spända inför besöket på platsen för den märkliga tilldragelsen. Vi hade inte alls väntat oss att hitta förklaringen till bilden, vilket vi oväntat nog gjorde.

Redan vid våra första kontroller på platsen började Doris berättelse av hur bilden kommit till naggas i kanten. Hon hade inte stått mitt mellan dörren och fönstret som hon mindes utan precis mitt framför köksfönstret. Vi kunde fastslå detta genom att använda träden som siktmärken.

Det var enkelt att avgöra exakt på millimetern hur hon hållit kameran i höjdlid. Det stämde precis med längden på Doris som vi kände till eftersom hennes ena son som följde med oss till platsen visste exakt hur lång hon är.

Vi satte igång med våra mätningar och undersökningar av platsen. Det fanns inga som helst avtryck på marken, vilket vi fann ganska underligt eftersom föremålen föreföll vara både stora och tunga. Vid kontroll efter kontroll hittade vi ingenting som var till hjälp för att förstå det inträffade.

Inte förrän vi började studera den inre miljön i stugan. Helt plötsligt stod UFO:t framför oss, och den märkliga historien om hur bilden kommit till började gå upp för oss.

Till att börja med mindes Doris helt fel. Inte nog med att hon stått några meter fel i sidled mot den minnesbild hon hade, hon hade dessutom stått inomhus och inte ute som hon trott.

Bakom henne i köket stod en kaffepanna på bordet. Solens kraftiga sken föll in genom fönstret och träffade kaffepannan bakom henne.

Det kraftiga ljuset reflekterades i fönstret framför henne när hon skulle ta bilden av modern utanför. Reflexen var åtskilligt ljusstarkare än miljön utanför, varför denna "brände över" bakgrunden i bilden som egentligen skulle ha varit mörk.

Om reflexen hamnat någon annanstans i bilden, till exempel på kvinnans ansikte, så skulle det hela ha varit mycket tydligt. Nu hamnade den i ett annars mörkt parti och smälter därför perfekt in i bilden.

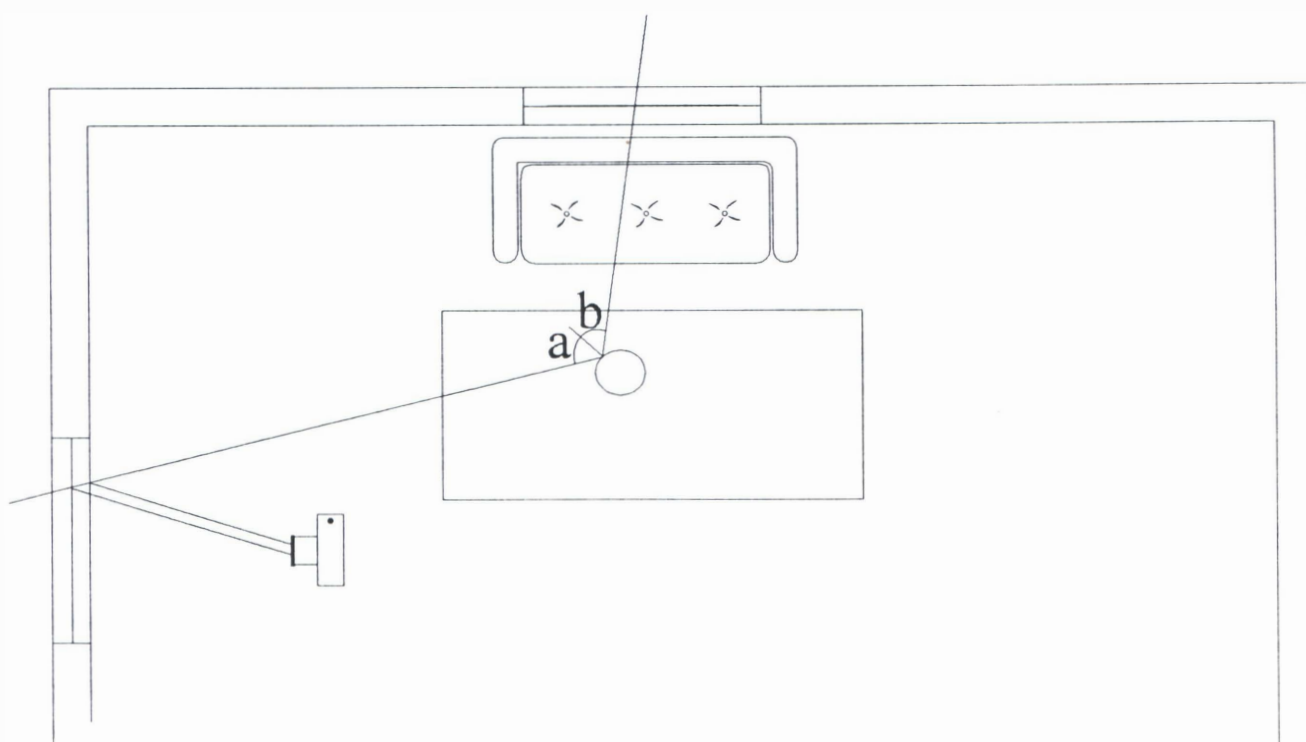
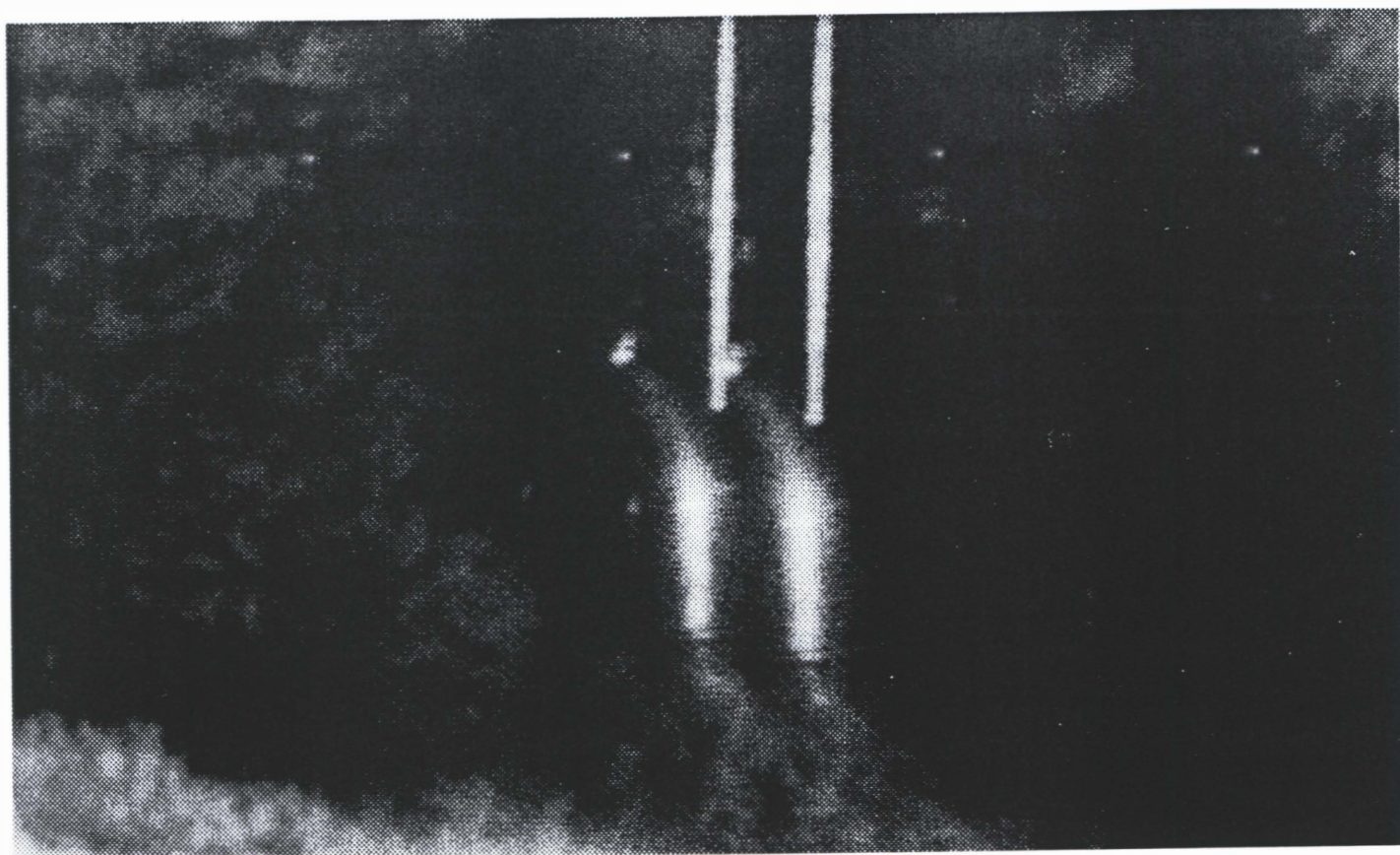
Granskar man bilden i kraftig förstoring och med stark belysning ser man också att föremålen är "genomskinliga". En liten gran som finns bakom dem syns rätt igenom.

Anledningen till att det förefaller vara två objekt är att fönstret som Doris tog bilden genom är ett dubbelglasfönster. Därför reflekteras kaffepannan två gånger med en liten förskjutning i höjd- och sidled.

Vi har matematiskt bevisat påståendet och även skapat en omvänd bild där kaffepannan är motivet och skogen är reflexen. Denna togs utifrån och in genom fönstret. Alla mätningar visar att kaffepannan verkligen är UFO:t.

När man sedan känner till detta kan man faktiskt till och med se en bit text på "UFO:t" på Doris Stenmans bild. Där står "Vissel-Johanna", ett föremål som är ett begrepp för nästan hela svenska folket.

Mycket kan man väl säga om vissel-Johanna, men något UFO är hon inte. □

★ Vinklarna *a* och *b* är lika stora. I förhållande till den så kallade normalen är inkommande vinkel alltid lika med utgående. Därför förklarar denna skiss hur reflexen av kaffepannan kunnat hamna på Doris Stenmans bild (överst).

MATEMATIKEN BEVISAR REFLEXTEORIN

När kaffepannan upptäcktes i Doris Stenmans sommarstuga hade fältundersökarna hittat förklaringen till den mystiska bilden. Nu gällde det bara att förklara hur "Vissel-Johanna" kunde hamna på bilden.

BERÄKNINGAR & SKISSER: KJELL LIDSTRÖM

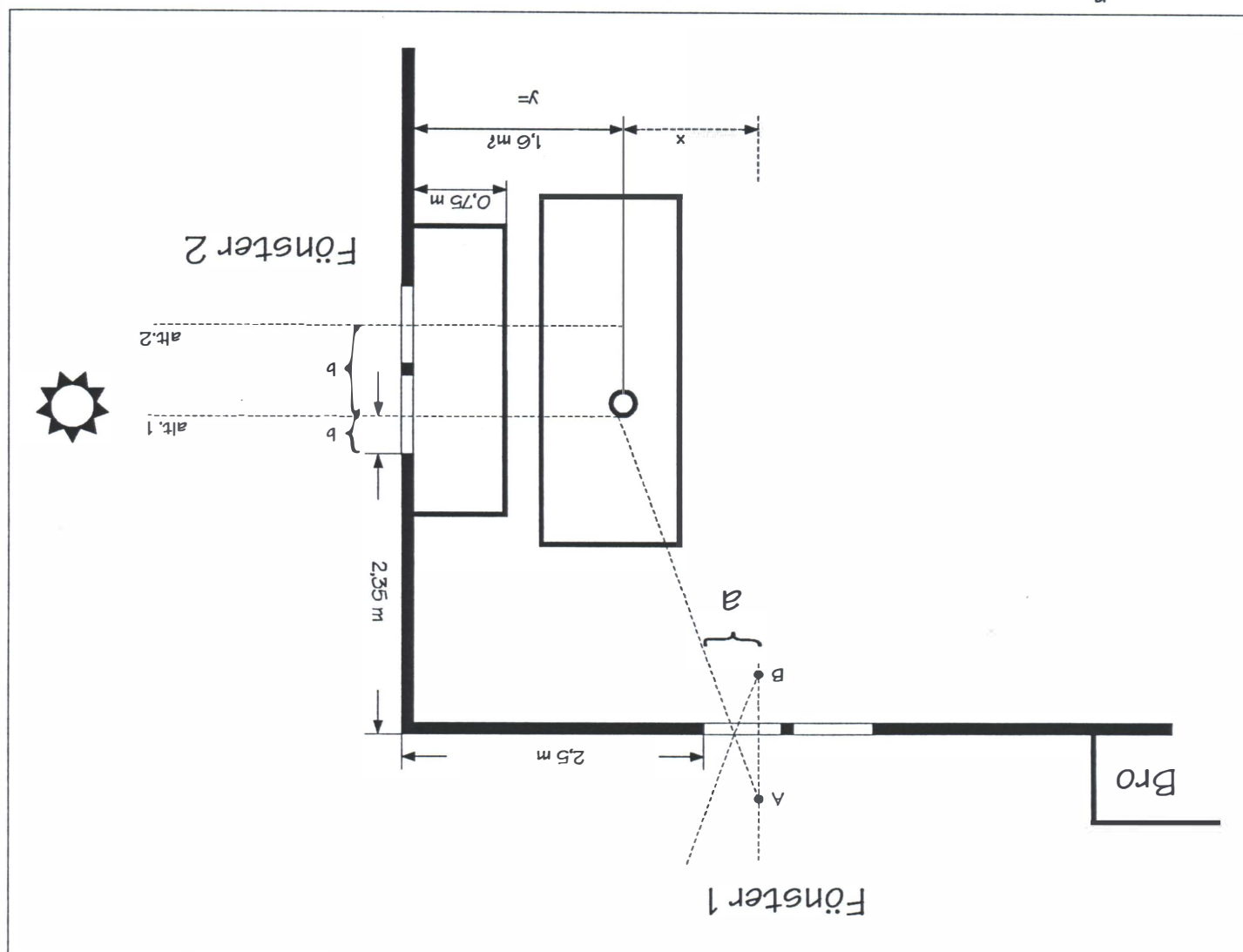
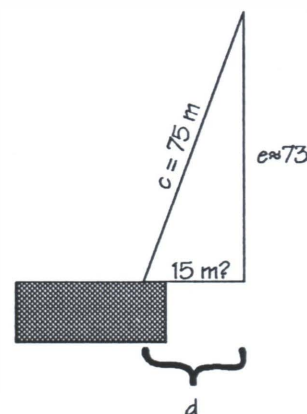
A) Antag följande:

$$a = b = 0,3 \text{ m}$$

$$c = 75 \text{ m} \quad d = 15 \text{ m}$$

Antag vidare att bilden togs vinkelrätt mot fönstret!

$$\text{Resultat: } x = \frac{15 \times (2,35 + 0,3)}{73} = 0,54 \text{ m dvs } y = 2,3 \text{ m (mindre troligt!)}$$

B) Antag att pannan stod enligt alternativ 2, dvs b var kanske 1,2 m

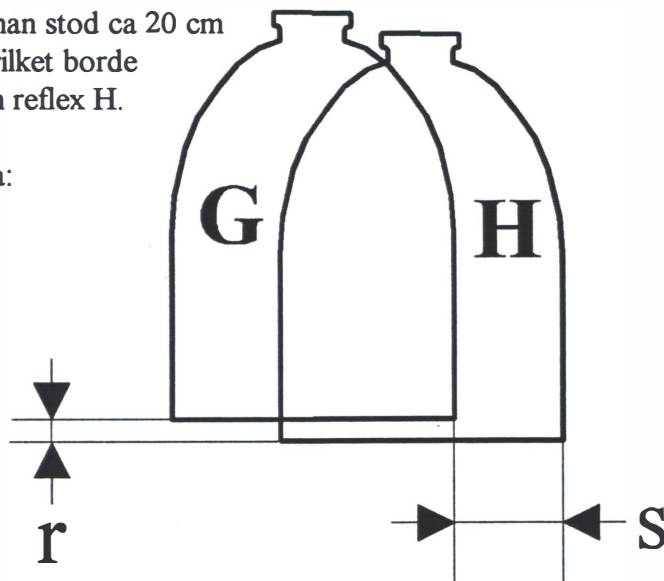
$$x = \frac{15 \times (2,35 + 1,2)}{73} = 0,73 \text{ m} \text{ dvs } y \approx 2,07 \text{ m (mer troligt!)}$$

Skulle verkligen kannan stått 1,6 meter från fönster 2 kan skillnaden bero på att bilden *ej togs vinkelrätt* mot fönster 1, vilket med största sannolikhet kan antas.

C) Fönstren var dubbelglasade, avstånd ca 50 mm. Kannan stod ca 20 cm lägre i horisontalled i förhållande till kameraobjektivet vilket borde innebära att reflex G från ytterglaset skall ligga högre än reflex H.

Kvoten mellan förskjutning i höjdlid och sidled bör vara:

$$\frac{r}{s} = \frac{0,2}{0,73} = \frac{1}{3,65}$$

HJÄLP UFO-SKELLEFTEÅ ATT ARRANGERA RIKSMÖTET 1995!

Som vi har berättat tidigare kommer nästa års riksmöte att hållas i Skellefteå.

Redan nu vill vi komma i kontakt med personer som kan tänka sig att hjälpa till med att planera och genomföra riksmötet.

Det finns både små och stora uppgifter, och var och en gör inte mer än han eller hon vill och har tid med.

All hjälp välkomnas!

UFO-KRASCHEN

Flygande tefat som störtat. Utomjordiska varelser som hittats döda, obducerats och sedan försvunnit. Hemligstämplingar och mystik... vad är egentligen sant om allt detta? Om några år kanske vi vet säkert tack vare en känd filmskapare...

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

BILD: TECKNAR-OLLE

ENLIGT UPPSLAGSBÖCKERNA började historierna om flygande tefat att strömma in efter flygaren Kenneth Arnolds upplevelse i Kaskadbergen, USA, 1947. Vi vet att det inte är så. Liknande berättelser går att hitta mycket långt tillbaka i tiden.

Däremot är det sant att antalet UFO-rapporter fick ett enormt uppsving i och med att Arnolds berättelse publicerades. Helt plötsligt såg folk flygande tefat och liknande märkligheter överallt. Eller var det bara så att de helt plötsligt vågade berätta vad de sett utan att riskera att bli utskrattade?

Samma år som Arnold gjorde sin observation störtade ett föremål i öknen utanför Roswell, New Mexico i USA. Dagen efter gick den amerikanska militären ut och berättade att man äntligen lyckats fånga ett av de flygande tefaten.

Nästan genast gick man emellertid ut och tog tillbaka alltihop. Man hade misstagit sig på en väderballong... Genast väcks flera frågor. Den första är ifall Arnolds observation påverkat militärens berättelse på något sätt. Sedan undrar man ju om inte militären verkligen skulle vara säker på sin sak att man hittat en utomjordisk farkost innan man berättade om det i pressen. Man tycker det. Åtminstone borde man väl kunna skilja på en rymdfarkost och en vanlig väderballong?

En annan intressant fråga är varför man fortfarande år 1994 inte hävt hemligstämplingen på händelsen. Det antyder åtminstone att det som störtade inte var en väderballong.

I ROSWELL -47

★ Kanske var det här den syn som mötte de militärer som åkte ut till kraschplatsen i Roswell 1947. Teorierna om vad som inträffat är många, men på sistone har flera nya detaljer framkommit som antyder en utomjordisk förklaring.

EN INTRESSANT TEORI som framförts kring kraschen är att det skulle ha kunnat vara en kärnvapenolycka. I Roswell huserade vid den här tiden nämligen den enda del av US Air Force som var kärnvapenbestyckad. Det var bara två år sedan man fällt bomberna över Hiroshima och Nagasaki. Antalet bomber i lager var inte stort och de fanns alla i Roswell. Kanske störtade ett flygplan med kärnvapen ombord, kanske hände en olycka av något annat slag. I så fall skulle historien om det störtade tefatet bara ha läckts ut för att dölja sanningen. Men varför berättade man något över huvud taget? Den vanligaste metoden från militärt håll världen över när den vill tysta ner något är helt enkelt att tiga ihjäl det.

Och det är ett faktum att utan militärens egen pressrelease om det störtade tefatet så skulle media aldrig ha känt till att det inträffat något över huvud taget. Därför är teorin om en kärnvapenolycka tveksam, åtminstone sett i detta sken. Sedan kan det ju alltid finnas detaljer som aldrig nått offentlighet.

Den amerikanske UFO-forskaren Leonard Stringfield hör till de som arbetat allra hårdast med att leta fram vittnesmål till denna och andra påstådda UFO-krascher världen över. Hans arbete har varit kraftigt ifrågasatt, och rent generellt måste man ju ställa sig frågan hur det kan komma sig att han praktiskt taget ensam hittar bevis för krasch efter krasch efter krasch.

Även om Roswell-kraschen verkligen skulle ha varit ett utomjordiskt rymdskepp som störtade så måste man hålla det troligt att sådana tilldragelser hör till det ytterst sällsynta. Med en teknologi så avancerad att de kan ta sig hit var än de nu kommer ifrån så verkar det konstigt om deras farkoster skulle störta som flugor.

Utgångspunkten måste vara att störtningar av utomjordiska rymdskepp nog ligger inom det möjligas gräns men att det i vilket fall som helst måste vara sällsynt, inte dussinvara som den amerikanske ufologen försöker få det till.

Om vi återvänder till Roswell-händelsen så står det i stort sett helt klart att något utöver det vanliga inträffade där år 1947. Militären reagerade kraftfullt. Så kraftfullt att man gick ut i tidningarna och berättade om fyndet av den utomjordiska farkosten. Om sedan detta var för att dölja något annat kan vi inte veta säkert.

Här kunde historien varit slut, men är det inte. Det har på senare tid hänt en hel del som skänker ljus över denna snart femtio år gamla händelse.

Så har till exempel en amerikansk kongressledamot börjat gräva i händelsen. Han hävdar att han inte är särskilt intresserad av UFO, eller ens huruvida det kraschade verkligen var en utomjordisk farkost eller inte. Han är bara ute efter principen. Det han säger att

han vill veta är varför militären fortfarande efter 47 år inte hävt hemligstämplingen.

I vanliga fall hävs hemligstämplingen på akter mycket snabbare än så. Bara i sådana sammanhang där rikets säkerhet står på spel förblir akterna hemligstämplade. Därför förstärks naturligtvis intrycket av att något mycket märkligt inträffat.

Men det som väger tyngst just nu är något helt annat. Det är inte den amerikanska militärens förnekanden, eller Stringfields undersökningar eller kongressledamotens efterforskningar. Istället är det filmmakaren Steven Spielberg.

Spielberg har gjort sig känd för en hel värld som en av de största filmskaparna någonsin. Nästan alla har sett filmerna *ET*, *Närkontakt av tredje graden*, *Jurassic Park* och rätt nyligen *Schindlers list*. För oss UFO-intresserade står det rätt klart att Spielberg alltid haft ett gott öga till vår "bransch".

I samband med filmen *Närkontakt av tredje graden* gjorde den danska UFO-gruppen SUFOI en intervju med Spielberg som publicerades i dåvarande tidningen UFO-Information. Där bekänner Spielberg att han alltid varit intresserad av UFO.

Därför är det inte alls märkligt att han nu berättar att han ämnar göra en spelfilm om händelsen i Roswell. Den planeras till 50-års-jubileet av kraschen, alltså till 1997. Ytterligare tre filmer om händelsen planeras av andra filmmakare.

Det som är så extraordinärt är inte filmen i sig, utan det faktum att Spielberg gått ut i media och berättat att han kommit i besittning av en gammal arkivfilm där man obducerar kropparna efter besättningen på farkosten...

HÄR MÅSTE VI BACKA bandspe-laren. Det står alldeles klart efter de utredningar som utförts av Stringfield m.fl. att det finns de som påstår sig ha sett journalfilmer över platsen för den påstådda UFO-kraschlandningen och över obduktioner med mera som utförts på den döda besättningen. Det har alltså funnits gott om påståenden, men inga bevis.

Om det Spielberg nu påstår är sant så kommer Roswell att erövra en helt ny position inom ufologin. Likaså kommer hela ufologin att svänga som en pendel mot förklaringsstenen utomjordiskt liv.

Däremot kommer alla inte att acceptera att Spielbergs film är äkta. Många kommer säkert att påstå att Spielberg själv gjort arkivfilmerna som ett led i inspelningen av själva filmen och att deras påstådda äkthet inte är annat än ett sätt att skaffa gratis publicitet. Säkert är att Spielberg säkert har resurserna att förfälska gamla journalfilmer så att de ser äkta ut.

Tveksamt är emellertid om han verkligen skulle

kunna lura en hel värld. Jag tror inte det. Det finns fortfarande allt för många människor vid livet som minns de inblandade, minns hur de såg ut och hur de förde sig. Det finns allt för många experter på analys av bilder och film för att det skulle vara möjligt.

Och jag tror inte att Spielberg medvetet skulle riskera sitt mycket höga anseende. Han har helt enkelt inte något att vinna. Han är redan miljardär, han är redan övertygad om att UFO inte bara är en verklighet utan också att de sannolikt kommer från andra världar ute i universum.

Om han inte förfalskat filmen innebär det att den är äkta. Är därmed filmens innehåll äkta, eller har den skapats i något speciellt syfte — kanske som intern instruktionsfilm för militären? Efter allt prat om flygande tefat kanske man lade upp en strategi för hur man skulle hantera situationen om ett av dem störtade. Det är möjligt, men inte troligt. Inte troligt, men inte heller otroligt.

Även om Spielberg verkligen talar sanning när han påstår sig besitta en äkta journalfilm så innebär det inte automatiskt något genombrott. Vi står fortfarande i en situation där det är oerhört svårt för oss att komma någon vart. Däremot kanske den då uppkomna situationen tvingar militären att lätta lite grann på förlåten.

Tillåt oss att hoppas det. Visserligen är det spännande med mysterier, men samtidigt vill vi ju veta.

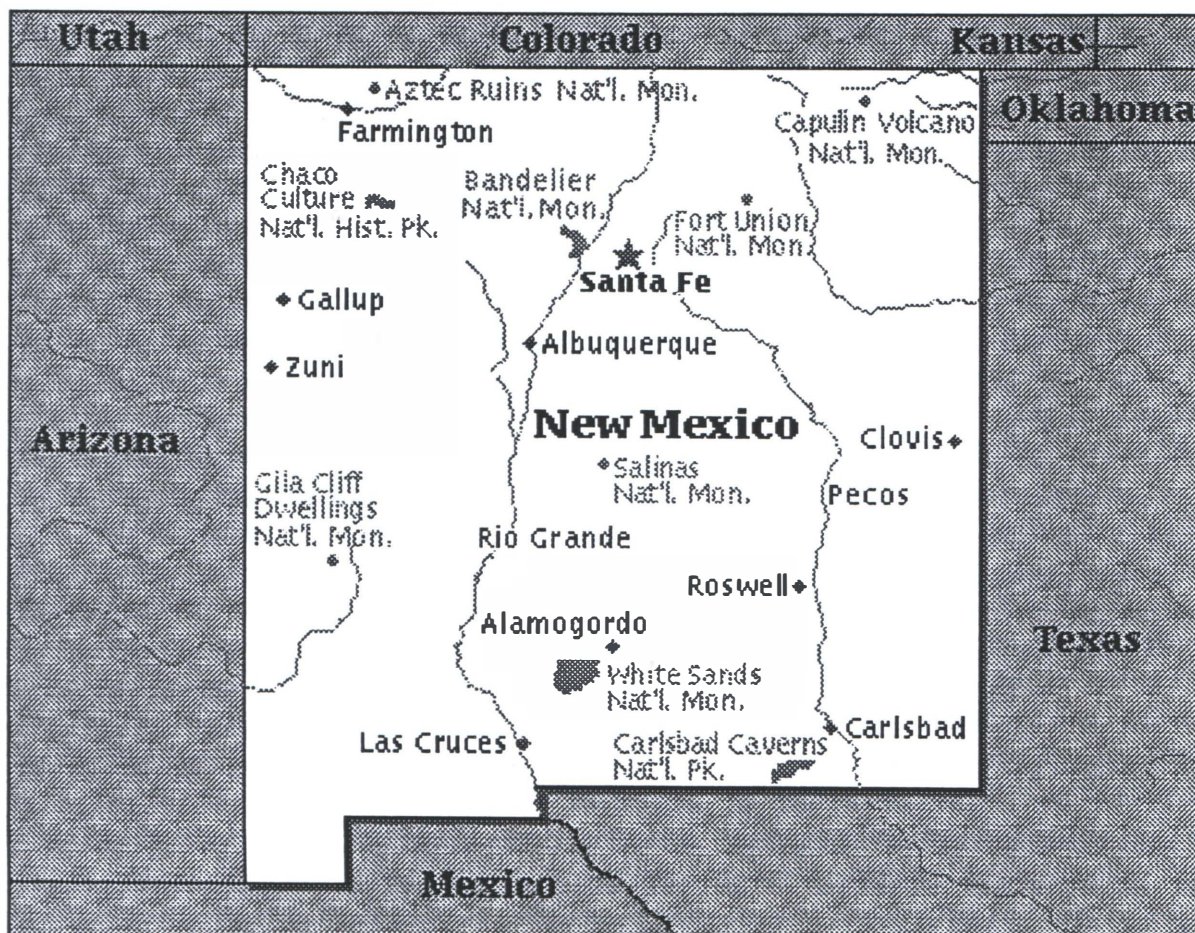
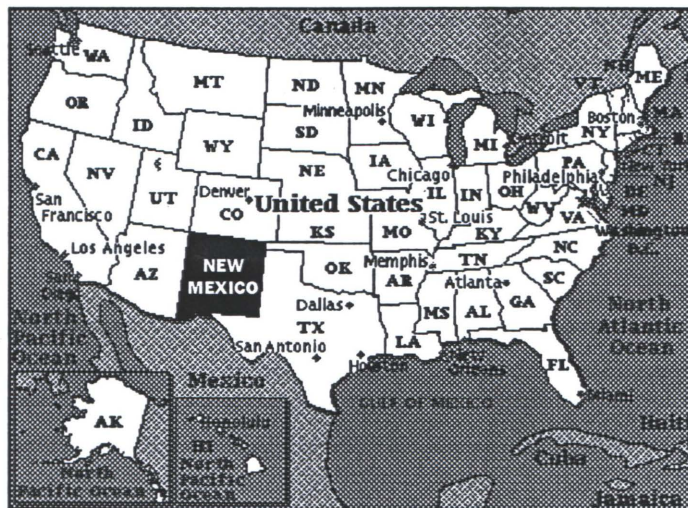
Även de som inte tror ens på möjligheten att ett

utomjordiskt rymdskepp (eller tidsmaskin eller något annat) störtade i Roswell 1947 håller med om att militärens agerande är märkligt.

Varför skulle man hemligstämpla en väderballongs krasch (samtidigt som man ivrigt berättar om den till alla som frågar vad som egentligen hände)?

Förhoppningsvis får vi veta om något år, till dess kommer spekulationerna att ta ny fart. Kanske finns redan bevisen för en utomjordisk intelligens besök på jorden inlåsta i något hemligt förråd någonstans. Kanske väntar vi bara på något som blir en stor besvikelse.

Det är det som är det fantastiska med det okända. Där ryms både möjliga besvikelser och det mest fantastiska. Vilket det blir i Roswell-fallet får vi ge oss till tåls till 1997 för att få veta. □

Kartor från Microsoft (R)
Encarta. Copyright (c) 1993
Microsoft Corporation.
Copyright (c) 1993 Funk &
Wagnall's Corporation

PARALLELLA UNIVERSA — TEORI ELLER VERKLIGHET?

Människan lär sig kontinuerligt mer och mer om det fantastiska universum vi lever i. Vi har börjat förstå hur ofantligt det egentligen är. Vi ser galaxer så långt bort som våra teleskop kan se, och vi har upptäckt underliga kosmiska ljusfyrar som vi kallar kvasarer stillsamt lysande långt, långt borta i den oändliga natten mellan galaxerna.

TEXT: JÖRGEN ANDERSSON

Vi är nära upptäckten av genuina svarta hål och vi har en aning om hur de fungerar. Den här och all annan vetenskap som vi besitter väcker naturligtvis frågor hos många forskare. Kan det verkligen vara så att universum är så här "enkelt" uppbyggt egentligen, bara stjärnor och galaxer så långt ögat kan nå?

Vad händer egentligen med den materia som försvinner ned i de svarta hålets gap? Försvinner den bara eller kommer den ut på andra sidan det svarta hålet till något helt annat universum, ett universum som bara består av antimateria? Nu hartankar om den sk inflationsteorin väckts bland forskare. Inflationsteorin utarbetades av MIT-fysikern Alan Guth 1981. Guth började fundera kring inflationsteorin när han satt och tänkte på Big Bang-modellen som allmänt accepterats av de flesta forskare. Enligt Einsteins Big Bang-teori uppstod vårt expanderande universum av Big Bang, en kataklysmisk eruption från en region av oändlig densitet och temperatur. Den traditionella Big Bang-teorin hade ju utarbetats för mer än ett halvt sekel sedan och Guth var säker på att den moderna fysiken hade något att lägga till den ursprungliga teorin, något som dåtidens vetenskapsmän inte kände till. Guth funderade kring två delar av Big Bang-modellen, den första handlade om kosmiska monopol som var hypotetiska elementarpartiklar som hade en positiv eller negativ pol, som små magneter med antingen en nord- eller sydpol. Magnetiska monopol skulle ha funnits i ett stort antal i universums

tidigaste skede, men varför hade de inte upptäckts? Den andra delen av Big Bang-modellen relateras till den kosmiska mikrovågsbakgrundsstrålningen, de svaga ständiga flöden från Big Bang som finns i hela det observerbara universum. De observationer man gjort klargör att områden separerade av stora avstånd hade samma temperatur efter Big Bang. Då ställer man sig naturligtvis frågan: Hur kan vitt separerade områden ha haft samma temperatur strax efter Big Bang om de aldrig var nog nära varandra för att överföra värme sinsemellan? Guth förstod att problemen till de båda ovannämnda teorierna som han arbetade fram utifrån Big Bang skulle kunna lösas om universum i eruptionsögonblicket genomgick en oerhört snabb expansion. Han namngav superexpansionen till inflation. Vad som är intressant om Guths inflation är att den ägde rum under 10-34 sekunder. Inflationsteorin löser smidigt problemet med de försvunna monopolerna genom att de under inflationen kastades iväg till oerhörda avstånd, bortanför gränsen för våra teleskop. Inflationen löser också problemet med de vitt separerade områdena som hade samma temperatur, genom att före inflationen var ingen region separerad från någon annan, och under det att de var i kontakt med varandra utjämnades deras temperaturer. Vad var det då som orsakade inflationen? Just detta är en viktig fråga, därför att orsaken till inflationen och dess verkliga natur bestämmer vilken väg evolutionen av universum skall gå efter födelsen. I

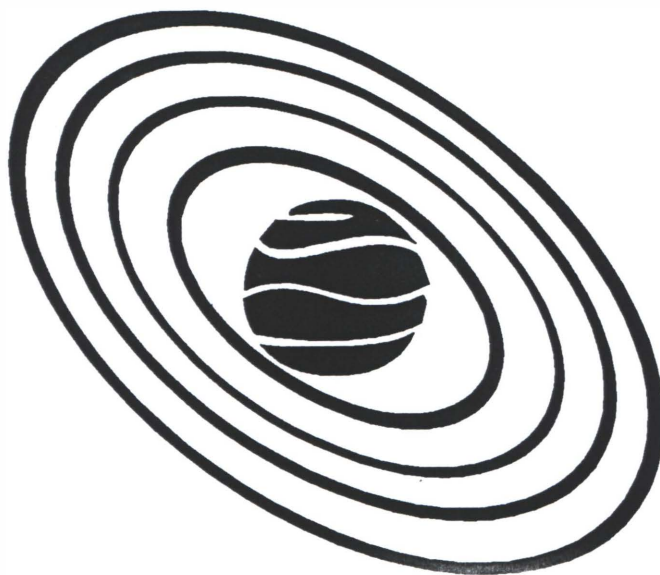
partikelacceleratorer kan man få elementarpartiklar att uppnå hastigheter nära ljusets och få dem att kollidera med ett visst mål. När högenergipartiklar kolliderar med varandra uppstår en ny form av energi, nämligen kondensationsenergi.

Kondensationsenergi är energi som frigörs när materia förändras. Som exempel, förändring av vatten från flytande till gasform kräver energi, men förvandlingen av ånga till flytande form frigör energi. Den här omvandlingen mest känd som övergångsfasen. När universum expanderade och svalnade under Big Bang genomgick det en övergångsfas liknande den som vattenånga genomgår när den svalnar och övergår till flytande form. Kondensationsenergin som frigjordes under övergångsfasen drog igång inflationen. Tidiga Big Bang-teoretiker visste ingenting om denna teori och deras teori om kosmos födelse vilade inte heller på den. Guth förstod att energin som producerades under övergångsfasen skulle tvinga kosmos att expandera under Big Bang mycket snabbare än Einstein trodde var möjligt. Vad hände sedan med all kondensationsenergi? Den försvann inte bara. Efter en kort epok av inflationen som varade $10E-32$ sekunder avtog expansionens hastighet och den jättelika kondensationsenergin genomgick en nästan omedelbar förändring enligt Einsteins relativitetsekvation $E=mc^2$, en omvandling från energi till materia i oerhörda mängder. Den här materien skulle komma att klumpa ihop sig till galaxer och materien i galaxerna till stjärnor och interstellära moln.

ETT LABORATORIEUNIVERSUM

Är det möjligt att skapa ett miniuniversum och använda det som laboratorium för att studera hur vårt universum har utvecklats under de eoner som gått? Om Guth hade rätt i sin teori är vi produkter ur en mycket liten massa. Eftersom all materia är sammansatt av samma elementarpartiklar kan man använda sig av vad som helst. Men vad skall man använda sig av för hjälpmedel för att slå samman materien till sådana oerhörda temperaturer och densiteter som är karakteristiska för de förhållanden som rådde under Big Bang? Kanske genom att placera stoftet i centrum av en mängd vätebomber som är belägna på någon avlägsen måne i solsystemet, och få bomberna att explodera samtidigt. Om vi nu händelsevis skulle lyckas med allt detta, vad skulle hända sedan? Skulle stoftet omvandlas till ett andra universum, med sin egen kondensationsenergi, sin egen inflation samt bildandet av materia? I själva verket är situationen mycket mer komplicerad. Hur skulle en levande varelse uppleva smällen? Hur man upplever den beror på varifrån man observerar den. Vi föreställer

oss en skalbagge placerad på stoftets yta. När explosionen sker så ser skalbaggen en serie exploderande bomber plötsligt försvinna i tomma intet, och inte bara bomberna utan också månen som stoftet och bomberna är placerade på, den omgivande rymden, solsystemet och hela universum.

Skalbaggen befinner sig plötsligt i ett helt nytt universum som uppstått genom en artificiell Big Bang, ett universum som ligger parallellt med det universum den lämnade. Det nya universet genomgår nu den serie av händelser som Guth tror ägde rum för miljarder år sedan i vårt eget universum. Skalbaggen får nu ensam bevittna någonting mycket sällsamt, nämligen skapelseprocessen av ett universum. Men en observatör som bevittnar explosionen från håll skulle erhålla ett annat perspektiv på simulationen av Big Bang. Observatören skulle se stoftet försvinna i tomma intet. Materien skulle kollapsa och falla ihop under gravitationen till ett svart hål. Observatören skulle inte kunna se stoftet försvinna in i ett parallellt kosmos, stoftet skulle expandera ut i olika riktningar som inte existerar i vårt universum. Så har ett nytt universum skapats och börjat expandera och utvecklas parallellt bredvid vårt universum i en annan dimension. Det som är möjligt i experimentet är också möjligt i universum i sin helhet. Kan andra universa hålla på att bildas pga naturliga processer på andra ställen i vårt universum? En till fråga som man ställer sig är: Är vårt universum det första, eller är det avkomman av något tidigare universum?

ETT HOMOGENT UNIVERSUM

Kängurun är ett unikt djur, den existerar bara i Australien. Floran och faunan skiljer sig radikalt i olika delar av världen. Reser man långt bort så påträffar man en ny

och annorlunda flora och fauna, ett annat klimat och en annan geografi. Kan vårt universum också vara funtat på detta vis? Enligt de idéer som utformats av astrofysiker nyligen så kan vårt universum vara utformat på ett liknande sätt. Om vi föreställer oss ett hypotetiskt rymdskepp med vilket vi skulle kunna göra långa färder genom rymden, inte bara mellan olika stjärnor utan också mellan olika galaxer, och resa bortom den mest avlägsna galaxen som våra teleskop kan upptäcka, så skulle vi kanske nå regioner av vårt universum där andra typer av elementarpartiklar tagit vid, elementarpartiklar vars natur för oss är okänd. Om vi färdades lika långt ut i en annan riktning skulle vi kanske komma till platser där naturlagarna är starkare eller svagare än vi känner till, och byter vi riktning igen kanske vi kommer till platser där rymden består av fyra, fem eller kanske rentav åtta dimensioner. Är det verkligen på det här sättet, eller är universum homogent, dvs är de fysikaliska lagarna likadana i hela universum? Teorin om ett homogent universum är ganska övertygande därför att teleskopiska observationer avslöjar att universum ser ungefär likadant ut åt vilket håll man än tittar, universum är med andra ord isotropiskt. Men ändå är tanken på ett homogent universum inte helt övertygande om man tänker tillbaka på inflationsscenarioet. Den "bit" av universum som vi med hjälp av våra teleskop kan utforska och som i sig är gigantisk, kanske bara är ett litet fragment av det hela. Om man tänker sig att universum vid sin födelse var mycket kaotiskt och kondensationsenergin var olika från plats till plats kan det ju tänkas att olika delar av universum genomgått en utveckling som vida skiljer sig från dess syskons.

Detta får mig att tänka på den utveckling vitt skilda delar på jorden genomgått, och resultatet i form av geografi, fauna och flora som skiljer olika världsdelar från varandra. En del av universum (vår del) genomgick en normal inflation, en annan region genomgick en betydligt större inflation, en tredje region kanske ingen alls.

Det är kanske möjligt att någon region genomgår en oändlig inflation. Vid det här laget kanske någon region fullbordat sin evolution och genomgått en andra Big Bang. Under tiden så har vår egen regions stora inflation "blåst iväg" alla dessa separata universa utom synhåll för oss. Det finns fyra grundläggande krafter som allting beror på: En sk stark kraft som håller samman atomkärnorna, en annan sk svag kraft som kontrollerar vissa elementarpartiklar. Den tredje kraften är gravitationen som gör att materia attraherar materia, och den fjärde och sista kraften är den elektromagnetiska kraften där elektricitet, ljus och magnetism ingår. Jag har tidigare i artikeln nämnt skillnaderna mellan olika ställen på jorden. Om vi nu

tänker oss skillnaderna mellan vår del av universum och alternativa delar så måste skillnaderna vara mycket större. De skillnader vi har här på jorden har uppstått från samma fysiska lagar medan skillnaderna i våra syskon-universa kommer av kanske helt annorlunda fysiska lagar, och där kanske helt andra slag av elementarpartiklar regerar. Hur skulle egentligen en värld te sig där de grundläggande krafterna var annorlunda? Vi tänker på elektricitet i samband med glödlampor och startmotorer, men elektriciteten spelar en mycket större roll för vår natur än många av oss kan ana. Elektriska laddningar attraherar eller repellerar varandra och elektriskt laddade partiklar som elektroner och protoner är byggstenarna hos alla kemiska element. Elektriciteten bestämmer vilken typ av materia som kan existera, den bestämmer också en given typ av materiens kemiska reaktioner.

Om de fysiska lagarna ändrades skulle neutroner och protoner bli instabila och deras platser tas över av för oss okända partiklar. Neutroner och protoner ingår i atomens kärna och bildar olika typer av atomer. Följaktligen så skulle atomer av den typ vi känner till inte kunna existera om fysikens lagar ändrades. Allt i vårt fysiska universum är gjort av atomer och vad ett universum skulle vara uppbyggt av utan atomer vet vi inte.

FLERA UNIVERSA I ETT

Ett artificiellt universum är omöjligt att konstruera därför att de fysiska förhållandena ligger långt från det vi kan åstadkomma idag. En massa vätebomber skulle inte på långa vägar komma nära förhållandena för Big Bang. Våra partikelacceleratorer är inte kraftfulla nog och kommer kanske aldrig att bli det. Våra drömmar om att kunna tillverka ett miniatyruniversum och studera det är än så länge ouppnåeliga.

En sak är dock säker, vi står inför ett kosmologiskt genombrott med våra revolutionerande idéer om det universum vi lever i, idéer som ständigt utvecklas. Moderna teorier inom elementarpartikelfysiken har givit oss ett kikhål mot ett universum av universa, en oändlig serie av parallella världar. □

SCI-FI CHANNEL FÖRSENAD

Den amerikanska TV-kanalen Sci-Fi Channels ankomst till europa har blivit förсенad — ännu en gång. Det senaste budet är att den kommer första kvartalet -95. När och om sändningarna kommer igång, så blir det kodat via Astra. □

UFO ÖVER HOLMTRÄSK

Klockan var omkring 20.00 söndagen den 20 mars 1994. Mörkret hade lagt sig över byn Holmträsk mellan Bastuträsk och Norsjö. En kvinna fick plötsligt se ett okänt, kraftigt rött sken genom sitt köksfönster samtidigt som spisen började skaka.

TEXT: JÖRGEN ANDERSSON

Nora Marklund befann sig hemma i köket. Hon hade släckt taklampan och hade bara den lillalampan över spisen tänd. Helt plötsligt började spisen vibrera, något som förvånade henne eftersom hon var säker att den var avstängd. Hon trodde då att ett stort fordon var på väg genom byn, men när hon tittade ut genom fönstret såg hon inget sådant.

I stället svävade där ett ljudlöst, ganska stort rött sken som flög över tomten. Föremålet kom in från öster rakt mot stugan och vek av mot norr i trädkronhöjd. Storleken var åtminstone större än en fotboll, men man ska ha i åtanke att det var mörkt och ont om referenspunkter. Föremålet verkade även något avlångt.

Nora är van vid att helikoptrar passerar över hennes gård, men det har aldrig hänt att spisen vibrerat tidigare när någon sådan passerat.

ANDRA VITTNEN

Vid telefonintervjun någon dag efter händelsen hade Nora fortfarande ingen tydlig förklaring till observationen, men det visade sig att hon inte var det enda vittnet till händelsen.

Några grannar hade också upplevt fenomenet. En av dem hade hört ett surrande ljud och sett föremålet på uppskattningsvis 600-700 meters håll och också noterat den röda färgen. Han trodde att det kom från positionsljusen på en helikopter. En annan granne med huset i nordvästlig riktning sett från Noras hus hade hört ett kraftigt ljud som dog ut långsamt. Han trodde att det var ett flygplan som störtade. Vederbörande tittade ut och kunde inte se något föremål.

Helikopterflygbasen AF-1 i Boden kontaktades och där meddelade man att det inte funnits någon militärhelikopter i området vid tiden för observationen. Militärhelikoptrar har ett vitt ljus bakåt, ett grönt på höger sida, ett rött på vänster sida, ett blinkande rött ljus och ett skarpare vitt ljus. Dessa små positionsljus är dock inte starkare än blinkersljusen hos en bil berättade man på AF-1.

Så vad var det då som passerade Holmträsk den här kvällen i mars? Enligt AF-1 fanns det ingen militärhelikopter där och det torde vara ovanligt att privata helikoptrar flyger så lågt efter mörkrets inbrott, likaså att de skulle göra det just där.

En del detaljer i den här händelsen är förbryllande. Så till exempel frånvaron av ljud under Noras upplevelse, trots att hon befann sig närmast föremålet, mindre än 100 meter bort. Detta samtidigt som de andra vittnena beskriver ett surrande och dånande ljud. Nora har heller inte dålig hörsel.

Ett som är säkert är i alla fall att det föremål som passerade Holmträsk i mars fortfarande är oidentifierat — med andra ord ett UFO.

UFO? — I TIDNINGEN

Noras upplevelse som ovan återges av vår kontaktperson i Malå, Jörgen Andersson, kom med i tidningen Norra Västerbotten den 22 mars, två dagar efter händelsen.

Notisen hade givits rubriken "Såg Nora ett UFO?". Redan i rubriken framstår den brist på sakkunskap som präglade hela inslaget. Reportern saknade helt enkelt den nödvändiga grundkunskapen om den terminologi som är vedertagen bland UFO-forskare idag.

Nora såg naturligtvis ett UFO eftersom det inte identifierats, men redan rubriken låter alltså ana att textförfattaren avser "flygande tefat" när han skriver UFO. Detta framgår också tydligt i slutklämmen, citat "Nu undrar Nora Marklund om någon annan sett den flygande farkosten, manne ett UFO, "flygande tefat", på söndagskvällen."

Alla inser naturligtvis att journalister inte kan kunna allt. Däremot kan man önska sig att när de skriver om sådant de inte behärskar så kan de åtminstone hålla sig till fakta och lämna alla halvdana fackuttryck och spekulationer därhän.

Möjligen inskränker detta tyckande på den journalistiska frihetens principer. Jag ber i så fall om ursäkt, men tyckandet är mitt och jag står för det. Den som inte är åtminstone någorlunda orienterad kan lika gärna vara tyst.

Steve Sandström

ÄR BERMUDA- TRIANGELNS GÅTA LÖST?

Ingen har väl vid det här laget undgått att höra talas om den mystiska Bermudatriangeln i en del av Atlanten som går under namnet Sargassohavet. Själva Bermudatriangeln utgörs av ett triangelformat område mellan Florida, Bermuda och Puerto Rico. Ända sedan Christoffer Columbus färdades i farvattnen i slutet av 1400-talet har området varit föremål för spekulationer av de mest fantastiska slag.

TEXT: MATS NILSSON

Många är de författare som gjort sig ett namn på att skriva hårresande berättelser om dolda pyramider på havets botten som suger kraften ur fartyg och flygplan. Eller om UFO-baser under ytan som kidnappar allehanda farkoster. Den mest kända är utan tvekan **Charles Berlitz**. Men han är inte ensam. Vi har t ex Alan Landsberg, John Godwin, Richard Winer, John Wallace Spencer och Ivan T. Sanderson som tillsammans med Berlitz också är kända på grund av Philadelphia-experimentet.

Det har också florerat teorier om andra dimensioner och att just utanför Floridas östkust skulle finnas en port mellan vår dimension och någon annan värld. Det skulle vara därför som fartyg och flygplan försvinner utan att lämna några spår efter sig förutom något kryptiskt meddelande. De flesta meddelanden som senare visat sig vara det sista livstecknet är av typen "Allt väl, vädret vackert..."

Den mest kända händelsen före 1900-talet är berättelsen om *Mary Celeste*, ett tvåmastat skepp med ett brokigt förflutet. Hon började sin karriär under namnet *Amazon*. Historien om *Mary Celeste* kan vara

värt att komma tillbaka till i en annan artikel. Hon hittades i alla fall drivande inom området för Bermudatriangeln i december 1872. Ombord var allt i sin ordning, bordet var dukat för måltid, kastrullerna stod på spisen. Det var ändå något mystiskt med henne tyckte de som fann henne. Skeppet var helt öde! Inte en själ fanns ombord. Mannen som fann *Mary Celeste* mitt ute till havs hette Fredrick Solly Flood.

Bermuda har inte haft särskilt gott rykte de senaste generationerna trots ett fint klimat. Ca 1515 upptäcktes de 300 öarna av Juan de Bermudaz och redan från början ryktades det om att där härjade mörka krafter.

Många är de fartyg som råkat illa ut inom Bermudatriangeln. T ex försvann krigsfartyget *USS Pickering* år 1800. År 1854 försvann ett brittiskt fartyg, *Bella*, och den svenska barken *Lotta* gick samma öde till mötes 1866.

Bermudatriangeln föll nästan i glömska till den 5 december 1945. Då gav sig en eskader på fem stycken Grammer Avenger-bombplan ut på en kortare rutin-flygning från Fort Lauderdale. Flygningen gick ut över Floridas kust. De kom aldrig tillbaka. Händelsen har

kommit att bli känd under namnet "**Flight 19**". Man fann aldrig ett spår av vare sig plan eller de 14 besättningsmän som var med.

I öppningsfasen av filmen "Närkontakt av tredje graden" från 1977 har man återfunnit "Flight 19" i en öken i norra Mexico. Ett sätt att dels förvandla fakta till fiction. Alltså spinner man på teorin att eskadern kidnappats av UFO:n.

Klockan 19.30 samma kväll startade en Martin Mariner, ett sjöflygplan, från Bomana River för att söka efter Flight 19. Inte heller det planet återvände.

Nu är det helt klart att Bermudatriangeln är en mycket märklig plats på jorden. Flera hundra flygplan och fartyg har försvunnit och man har nästan aldrig funnit några spår. Listan skulle kunna göras mycket lång.

Nu finns det också farkoster som varit med om märkliga händelser i området och som klarat sig igenom med mindre eller inga blessyrer alls. Klarast i minnet har jag det passagerarflygplan som 1974 passerade genom Bermudatriangeln. Piloten har berättat efter landningen att man for igenom ett grönskimrande moln och havet under dem kokade. Något annat märkte man aldrig ombord.

Däremot var det stor uppståndelse på marken. Under ca 10 minuter försvann planet från radarskärmen. Det gick fullt katastroflarm och när så planet återkom på radarn stod en hel styrka beredd att möta det. Besättningen blev mycket förvånad då man berättade för dem att planet varit borta i tio minuter. Vid en senare koll visade det sig att samtliga klockor ombord gick fel med tio minuter i jämförelse med de på marken. Fenomenet fick aldrig sin förklaring. Både Aftonbladet och Expressen hade en notis om händelsen för 20 år sedan.

Nu *infin*ner sig frågorna automatiskt. Vad är det som händer? Varför försvinner en del och en del inte? Varför navigerar en del fel? En annan sak jag ännu inte nämnt är kompasserna. Man har nästan alltid hört att kompassnålarna roterar inom Bermudatriangeln.

Om vi nu tar och tittar lite på vad som föregår det hela och vad som berättats av de som kommit igenom Bermudatriangeln med blotta förskräckelsen. Nu ska det också erkännas att väldigt många passerar området och aldrig märker någonting. Jag har själv en bekant som åkt igenom med båt och inte ens visste att han befann sig inom detta dramatiska område.

Besättningar och passagerare har haft samstämmiga uppgifter efter att de klarat en mer eller mindre kritisk resa igenom triangeln. Alltid har det rört sig om en grönaktig dimma, kokande hav och knäppa kompasser, vare sig det rört sig om fartyg eller flygplan. Man seglar in i ett lugn, vattnet börjar bubbla och vid vissa tillfällen tycks det lysa svagt grönt.

Det finns också en del forskare som på ett seriöst sätt vill försöka lösa mysteriet med Bermudatriangeln. Teorierna har varit lika många som forskarna. Låt oss se på ett par av teorierna.

Enorma magnetiska stormar: Ganska logiskt med tanke på dels roterande kompassnålar. Det har även förekommit att den "svarta lådans" bandinspelning från samtalet mellan besättning — trafikledning raderats ut över området.

Upphävande av gravitationen: Teorin om att gravitationen upphävs varpå materien "pulveriserats" till följd att inga spår går att finna.

Underströmmar: Starka underströmmar som suger åt sig fartyg och som bildar jättelika tomrum i luften varpå flygplan tappar glidförmågan.

Ingen av dessa teorier har dock kunnat vederläggas.

Det kan även noteras att satellitbilder tagna över Bermudatriangeln ibland visar enbart en vit fläck. Jag har själv sett ett sådant foto. Man har aldrig funnit någon förklaring.

Under det sista årtiondet har två andra forskare börjat fundera kring fenomenet Bermudatriangeln. Det är dels **Richard McIver** och **Larry Khulman**, den senare expert på oljeplattformar. Larry började tänka på området utanför Florida när man borrade efter olja i Nordsjön. Man fann en gasfyndighet varpå gas började strömma upp till ytan. I detta kokande inferno av bubblor började plattformen att kantra för att sedan gå till botten. Många har omkommit i liknande olyckor och Larry Khulman har omtalat att den bästa flytväst i världen duger ingenting till när man hamnar i gasblandat vatten.

Richard McIver har gjort laboratorieexperiment med stora bassänger och där förklarat vad som händer under ytan på platser typ Bermudatriangeln.

Genom årtusenden har lager av växter och djur bildat sediment av gashydrater och då havsbotten rör sig i form av underjordiska skalv eller jordskred, bryts sedimentet sönder och metangas frisläpps och strömmar upp mot ytan. Här kan det röra sig om enorma gasfickor som blottas. Experimenten McIver gjort visar att när gas bubblar upp till ytan mister vattnet sin ytspänning. Metangas är lättare än luft samt att den är otroligt lättantändlig.

Nu kan vi alltså presentera gåtan om Bermudatriangeln ur en helt annan synvinkel. Låt oss nu tänka oss att ett fartyg och ett flygplan kommer in över Bermudatriangeln med några timmars intervall. Strax innan har det förekommit ett undervattensskred som frisläppt ett stort antal ton metangas som strömmar mot ytan. Från planet ser man ett grönaktigt skimmer och hela havet kokar och bubblar. På havsbotten har den

uppåtstigande gasen bildat stora kratrar samt många ton sediment som följer med gasen uppåt. Havet har nu tappat hela sin bärkraft inom ett stort område. Fartyget försvinner rakt ner i de bubblande vattenmassorna, efter följer sjunkande sediment och täcker över vrakdelarna. Alltså, inga vrakdelar står att finna och man hann aldrig sända några nödsignaler.

Vad hände då med flygplanet? Då metangasen nådde havsytan fortsatte den upp genom atmosfären. Så småningom nådde den höjden för flygplanet. Motorerna behöver syre för att fungera. När man flög in i gasen hände två saker.

1. Motorerna kvävdes då de inte fick tillräckligt med syre.

2. De heta avgaserna antände gasen och planet störtade efter ett antal explosioner och försvann ner i havet som inte har någon bärkraft. Följdaktligen finner man inte heller där några vrakspillror, inte ens en oljefläck blir kvar.

När det gäller Bermudatriangeln så kallas inte området för "havets kyrkogård" för intet. Man räknar med att under årens lopp har ca 1000 personer gått sina öden till mötes just där.

Nu är det inte bara Richard McIver och Larry Khulman som har kommit fram till dessa jordnära teorier. Även ryska havsforskare har gjort undersökningar inom detta stora havsområde. De ryska forskarna har även vid ett tillfälle lyckats studera liknande händelseförlopp hemma i Ryssland, närmare bestämt i Ochotska havet. Det ligger i östra delarna av det forna Sovjet, mellan **Kamtjatka** och **Sachalin**. Där bildades en ca 500 meter hög gaspelare bestående av just metan. Skiktet innehöll även vätesulfid och koldioxid. På grundval av den erfarenhet man hade om Bermudatriangeln så skulle fartyg eller flygplan som befunnit sig inom detta område inte haft en chans att klara sig igenom.

Av de följdverkningar på flygplan och fartyg som klarat sig igenom Bermudatriangeln har jag bara nuddat vid de magnetiska effekter som uppstår. Det är faktiskt så att även dessa verkningar går att förklara med de teorier forskarna kommit fram till och som jag tagit upp här ovan.

Då enorma mängder vatten bubblar upp och frisläpper sådana mängder av gas, genereras jättemoln av negativa joner i luften. Det leder i

sin tur till starka magnetfält. Det förklarar varför kompassnålar snurrar och flygplan navigerar fel.

Den här teorin är relativt ny och mycket logisk till skillnad från många av de andra jag tagit del av.

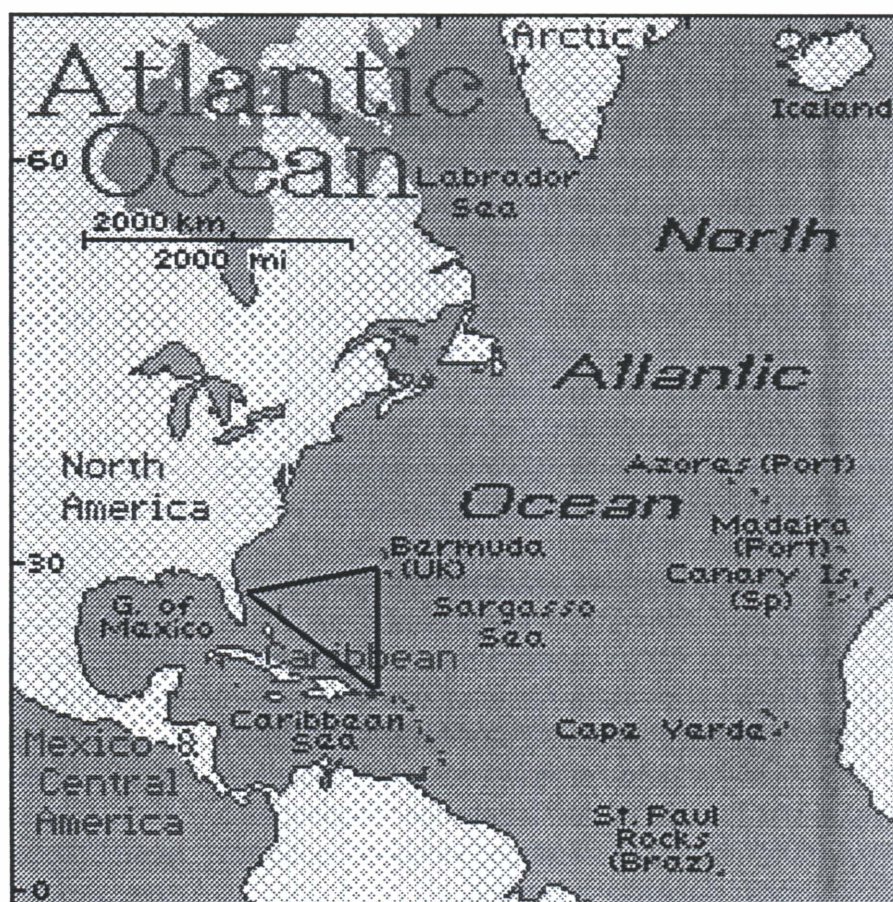
Jag har ägnat mig åt att under några nattimmar gå igenom en del böcker och artiklar som helt eller delvis berör Bermudatriangeln. I stort sett allt som skrivits i ämnet är av oseriös natur. Man bryr sig tydligen inte om vad "boken" innehåller, utan mest på vad den kommer att ge för profit.

Det finns två författare som jag kan rekommendera och som skriver seriöst och kritiskt i ämnet. Den första är **Paul Begg** som bl a skrivit boken *In to Thin Air*. Den handlar om försvinnanden över lag och där författaren tar upp Bermudatriangeln i ett par kapitel. Känner ni igen namnet fast ni inte har någon bok av honom så stämmer det nog ändå. Han har skrivit en del kapitel i den så populära bokserien *Det oförklarliga* som Bokorama gav ut för några år sedan.

Den andra boken är också på engelska och heter *The Bermuda Triangle Mystery Solved?* av **David Lawrence Kusche**. Tyvärr har jag inte läst den själv, utan bara lösryckta brottstycken. Att döma av det så verkar det vara en seriös bok.

Det är helt klart att den här presenterade förklaringen på en mångårig gåta är den mest logiska hittills, kanske kommer det i framtiden någon annan mer sofistikerad teori. Vem vet? Den som lever får se.

□ □ □

FÄLTUNDERSÖKARKURS

Under kursen får du bland annat lära dig:

- *undersökningsmetodik*
- *källkritik*
- *vanliga misstolkningar*

Vi kommer också att gå igenom ett antal olika fenomen som gör att du lättare kommer att kunna besvara frågor om UFO mm.

Anmäl dig genom att betala in
300 kr

på föreningens postgiro
45 60 26 - 4

eller via telefon 0910/77 68 72.

Avgiften betalas då vid kursstarten

I avgiften ingår middag under första kursdagen den 1 oktober, samt studiematerialet som behövs för kursen + kurspärm.

Start 1 oktober

Övriga datum framgår av höstprogrammet i denna tidning.
Kursprogram skickas till alla som anmält sig.

Föreningsnytt

UFO-Skellefteå informerar

HÖSTENS PROGRAM

På grund av omständigheter som vi redogjort för tidigare blir höstens program lite mindre omfattande än vanligt, men bjuder ändå på en hel del aktiviteter för den som är intresserad:

*Notera i
din
kalender!*

1 okt. 11.00-15.00: Fältundersökarkursen börjar (se annons!)
18.00-22.00: (ca) Observationskväll för både de som anmält sig till fältundersökarkursen och för alla andra. Ingen avgift för den som bara vill komma på observationskvällen. Plats: uppe på Vitberget.

22 okt. 11.00-15.00: Fältundersökarkursen fortsätter.

12 nov. 11.00-15.00: Fältundersökarkursen fortsätter.

26 nov. 19.00: Filmkväll. Vi tittar på *Communion* (filmatiseringen av **Whitley Striebers** *Närkontakt*) samt ytterligare en film.

17 dec. 13.00: "Julfest" under anspråkslösa former. Vi träffas och pratar. Föreningen bjuder på kaffe, pepparkaka och saft-glögg.

KÖP FÖRENINGENS LYXIGA PENNA!

Nu kan du köpa vår lyxiga föreningspenna för endast 15 kronor inklusive porto. Denna ballografpenna, med trycket "UFO-Skellefteå", har en utbytbar patron. Ute i handeln kostar en motsvarande penna ca 40 kronor.

Så här beställer du: sätt in 15 kronor på pg 45 60 26 - 4. Märk talongen "Föreningspennan". Glöm inte att skriva namn och adress. Erbjudandet gäller endast så långt det begränsade lagret räcker. ☐

NOTISER

Astronomer i Minneapolis, USA, har med hjälp av radioteleskop funnit vatten i galaxen Markarian 1, på ett avstånd av 200 miljoner ljusår från jorden. I normala fall brukar signaler på så stora avstånd vara för svaga för att uppfattas på jorden. De få gånger tidigare som forskarna har upptäckt vatten i rymden har det rört sig om källor betydligt närmare jorden. □

Sommarens kollisioner på Jupiter där fragmenten av kometen Shoemaker-Levy störtade ner på den stora gasplaneten förbryllar forskarna. Den vattenånga man förväntade sig skulle uppkomma uteblev. Vad förklaringen till detta är vet man ännu inte, men det hela visar att vi fortfarande inte känner till vårt eget hörn av universum ordentligt. □

Nasa har planer på att hänga upp ett teleskop i en ballong på tolv kilometers höjd över nordpolen. Med detta teleskop förväntas man se nästan lika bra som med Hubble-teleskopet som vi berättat om tidigare, men för bara en tiondel av kostnaden. □

Den 26 september klockan 20.00 på TV3 handlar det om UFO i programmet *Möte Med Det Okända* igen. Detta program innehåller bland annat ett inslag om hur vi arbetar med utredningar av UFO-fall. □

För första gången har ett av livets grundämnen upptäckts i rymden. Det rör sig om aminosyran glycein. Glycein skapar protein som i sin tur bygger upp organiska vävnader. Molekylerna spårades med hjälp av radioteleskop och hittades vid Vintergatans centrum, 23.000 ljusår från jorden. Fyndet stöder tanken på att liv kan uppstå på andra planeter än jorden. □

En rymdkrock rapporteras ha inträffat mellan den ryska rymdfarkosten Sojus och rymdstationen MIR. Efter ett besök på stationen brukar man flyga ett varv runt den för att besikta den. Under denna manöver kom Sojus för nära och stötte ihop med MIR. Kollisionen var mild, men man befärar att skador ändå kan ha uppstått. □

De ryska kosmonauterna ombord på rymdstationen MIR var på god väg att svälta ihjäl. Maten räckte inte som planerat, och den provianteringsuppskjutning som planerats från början misslyckades. Slutligen löste man problemet, och rymdfararna fick sin mat. □

Tidningen Västerbottningen hade den 25/8 en artikel om föreningen UFO-Skellefteå på sitt mittuppslag. Artikeln gav en god bild av vår verksamhet, men fotot av ordf. var sämre. □

UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn var i juli på blixitvisit till Skellefteå. Med sig hade han familjen och dessutom åtskilligt med material från den numera tyvärr bortgångne Gunnar Thorén i Kiruna. En del av detta material fick Skellefteå-föreningen ta över medan AFU i Norrköping fick ta över resten. Allas vår tacksamhet till Gunnars änka, Bibi Thorén, är stor. □

Tidningen Illustrerad Vetenskap meddelade i sitt september-nummer att man löst UFO-gåtan. Allt är bluff och hjärnsnöken. På annan plats i tidningen spinner man dock kringmystiska signaler som NASA uppfångat i sitt sökande efter intelligent liv i rymden. Vi föreslår namnbyte till Illustrerat Virr-Varr. □

Du missar väl inte TV-serien *Arkiv X* på TV4 på torsdagar. I skrivande stund har det sänts fyra program i serien, och tre av dessa har handlat om ufo, bland annat om bortföranden... Serien är spännande och välgjord, men blandar fakta och fiction friskt. □

UFO-Skellefteås ordförande Steve Sandström har under sommaren haft två debattartiklar om ufo publicerade på tidningen Norra Västerbottens ledarsida. □

FÖRENINGEN UFO-SKELLEFTEÅ SÖKER LOKAL

Föreningen expanderar i en rasande takt. Antalet medlemmar ökar hela tiden. Detta är naturligtvis mycket glädjande, men ökar samtidigt vårt resursbehov.

Den lokal som vi har använt oss av hittills kommer att på sikt vara alldeles för liten, och därför ser vi oss om efter en ny. Plats bör finnas för åtminstone 50-60 personer. Den bör också gå att använda permanent för bokutlåning, filmvisning etc.

Eftersom vår förening inte — såsom tex idrottsföreningar — uppbär några som helst bidrag så kan inte vår ekonomi klara av någon hyra av omfattning. Kanske finns det någon vänlig själ där ute som kan ställa en lokal till förfogande?

I NÄSTA NUMMER AV **UFO-NORR**

- ☐ UFO-teorier, del 4
- ☐ UFO-fall i Brännvattnet
- ☐ Vinterns program
- ☐ och mycket mer!

UFO-NORR NR 6
KOMMER I DECEMBER